Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 694
Marți 20 decembrie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Pacea — năzuința fierbinte a întregii omeniri

DREPT LA INIMA

Conduc o brigadă de mulgători la G.A.S. Sîncraiu de Mureș din Regiunea Autonomă Maghiară. Îmi petrec o bună parte de timp între mulgători, tovarășii mei de muncă. Împreună muncim, împreună ne sfătuim cum să producem lapte mai mult, împreună citim adesea din ziare despre cîte se petrec în lume. Împreună am citit și Apelul adresat popoarelor din lumea întreagă de către reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești întruniți la Moscova cu prilejul celei de-a 43-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Fiecare rînd al Apelului ne-a mers drept la inimă. Cîtu-i globul nu se va găsi om cinstit care să nu se alăture cu tot sufletul înflăcăratei chemări cuprinsă în Apel. Am înțeles din Apelul către popoarele din lumea întreagă că forțele păcii sînt mult mai puternice decît forțele întunecate ale războiului, că mîna ațîțătorilor la război poate fi oprită la vreme, că dezarmarea generală, totală și controlată, poate fi realizată. Cîte nu s-ar putea face în lume cu banii care se cheltuiesc astăzi pentru înarmare! Și clima s-ar putea schimba și deserturile ar putea fi transformate în cîmpii roditoare; bolile, foametea și purtătorul lor — sărăcia — ar putea fi desființate.

Lupta noastră a tuturor apropie timpul cînd nu se va mai cheltui un leu pentru înarmare. În fruntea luptei pentru pace stă puternica orînduire socialistă și forța ei principală — Uniunea Sovietică.

Eu, brigadierul Ban Gheorghe, sînt mîndru, că țara mea face parte din lagărul socialist, bastion de neclintit al luptei pentru pace în lume. Cu cît fiecare țară socialistă va fi mai puternică cu atît va fi mai mare puterea forțelor păcii.

Țara noastră este puternică prin munca fiilor săi, prin succesele lor în producție. Succese de seamă în producție a obținut și brigada mea. Fiecare om și-a depășit planul și brigada a dat în primele 10 luni ale anului 4 vagoane de lapte peste plan. Am trimis deci muncitorilor din fabrici, savanților din laboratoare, creșelor și căminelor de copii mai mult lapte. Pentru noi și munca noastră pașnică, pentru gunguritul fără griji al copiilor hrăniți cu laptele produs de noi, pentru fericirea tuturor oamenilor de pe glob, indiferent de culoarea pielei lor, indiferent de limba care o vorbesc, eu și mulgătorii din brigada mea ne pronunțăm cu hotărîre pentru pace. Noi cerem să înceteze imediat experimentarea și fabricarea armelor nucleare și a celorlalte arme de exterminare în masă, cerem să fie realizată dezarmarea generală, totală și controlată.

BAN GHEORGHE
brigadier zootehnic la G.A.S. Sîncraiu de Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară

Apelul pentru apărarea vieții!

Sînt cu puțin trecut de 50 de ani. Apelul către popoarele din lumea întreagă m-a emoționat profund. In viața mea de peste o jumătate de veac am trecut prin 3 războaie: 1913, 1916-1918, 1941-1944.

Anii aceștia mi-au lăsat urme adînci. Am văzut cu ochi de copil, apoi de adolescent și în urmă de om matur, ororile sălbaticelor încrîncenări.

Nu trebuie să mai permitem niciodată cercurilor reacționare monopoliste și militare din țările imperialiste să mai tulbure pacea. Bărbați, femei și tineret, oameni de toate profesiunile și din toate păturile sociale, indiferent de convingerile lor politice și religioase, indiferent de naționalitate și culoarea pielii lor sînt interesați în apărarea păcii.

Căci pentru omenire nu există în aceste zile o sarcină mai importantă și mai urgentă decît lupta împotriva războiului atomic, bătălie pentru dezarmarea generală și controlată, pentru menținerea și întărirea păcii.

In cea dintîi lună a acest[illegible] am fost in R. D. Germană. [illegible] tat țara, am stat de vorb[illegible] menii. Pretutindeni aceeaș[illegible] sinceră de pace. Dar la [illegible] de ei, in Republica Fe[illegible] mană, svasticile hitle[illegible] jesc iarăși colții.

Invitat să vorbesc [illegible] radio-televiziune d[illegible] mocrat arătam că [illegible] mamelor din țările [illegible] te de războiul hit[illegible] de a-și legăna [illegible]

Pentru aceast[illegible] dorință, pentru [illegible] hidos al războ[illegible] mamelor din [illegible] dispară colonia[illegible] viață popoare [illegible] știința, bogățiil[illegible] oamenilor mu[illegible] numai spre b[illegible] prezentanții pa[illegible] muncitorești de[illegible] nente ale lumi[illegible] cova, au adresat[illegible] poarele din lume[illegible]

Îmi dau cu m[illegible] adeziunea alături d[illegible] de milioane de c[illegible] de milioanele de oa[illegible] pe întreg pămîntul afl[illegible] nobilă luptă, pentru PAC[illegible]

MARIA ARSENE

Un Apel plin de umanism

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu un interes deosebit Declarația reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, adoptată la Consfătuirea de la Moscova, precum și Apelul către popoarele din lumea întreagă.

Aceste documente de importanță istorică pentru soarta întregii omeniri, constituie o măreață demonstrație a unității și coeziunii de nezdruncinat a mișcării comuniste mondiale, sub steagul marxism-leninismului. Ele arată totodată grija deosebită pe care partidele comuniste și muncitorești o dovedesc pentru lichidarea definitivă a exploatării și mizeriei, pentru instaurarea unei păci trainice în lume.

Trăim într-o epocă cînd mișcarea mondială pentru pace ia o amploare din ce în ce mai mare, cuprinzînd mase de milioane de oameni cinstiți de pe întreg cuprinsul globului. Forțele păcii sînt astăzi superioare forțelor imperialismului care încearcă să dezlănțuie un nou măcel mondial, și prin urmare războiul poate fi evitat.

La înfăptuirea celei mai fierbinți năzuințe a omenirii — PACEA, sînt chemați să-și aducă contribuția și oamenii de știință, întreaga intelectualitate progresistă din lume. Salutînd istoricul Apel, muncitorii, tehnicienii și inginerii din Institutul de cercetări horti-viticole vor lupta fără preget pentru traducerea în viață a sarcinilor ce le revin din Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., fiind conștienți că în felul acesta contribuie la întărirea patriei noastre, la menținerea și consolidarea păcii în întreaga lume.

Ing. CORNEL RĂUȚĂ
secretarul Organizației de bază P.M.R. din Institutul de cercetări horti-viticole

Vă cerem sprijinul pentru aplicarea metodelor științifice în creșterea taurinelor

— La redacție a sosit o scrisoare —

Am citit cu deosebit interes expunerea făcută de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie cu prilejul examinării proiectului de plan de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961. In ceea ce privește creșterea producției animale, Plenara a arătat printre altele că „este necesar ca în gospodăriile agricole colective să se acorde o și mai mare atenție creșterii efectivului de vaci proprietate obștească, asigurîndu-se astfel sporirea veniturilor bănești prin folosirea mai intensă a forțelor de muncă în tot cursul anului".

Ferma de taurine a gospodăriei agricole colective „Drumul Păcii" din comuna Mărculești, raionul Slobozia, a luat ființă numai de cîțiva ani. Prin creșterea vițelelor din prăsilă proprie și cumpărări de animale am ajuns să avem în prezent în gospodăria colectivă un număr de 196 de taurine din care 82 de vaci și juninci.

In scopul creșterii continue a fermei de taurine noi ne-am propus să procurăm prin ISAAR, în anul viitor, un număr de 130 de vițele. Potrivit planului stabilit, la sfîrșitul anului 1961 noi vom avea în gospodăria colectivă un număr de 380 de taurine din care vaci și juninci gestante 120 de capete.

Paralel cu creșterea numărului de vaci, noi vom pune un accent deosebit pe îmbunătățirea calitativă a animalelor, aceasta îndeosebi prin aplicarea metodelor avansate în creșterea taurinelor.

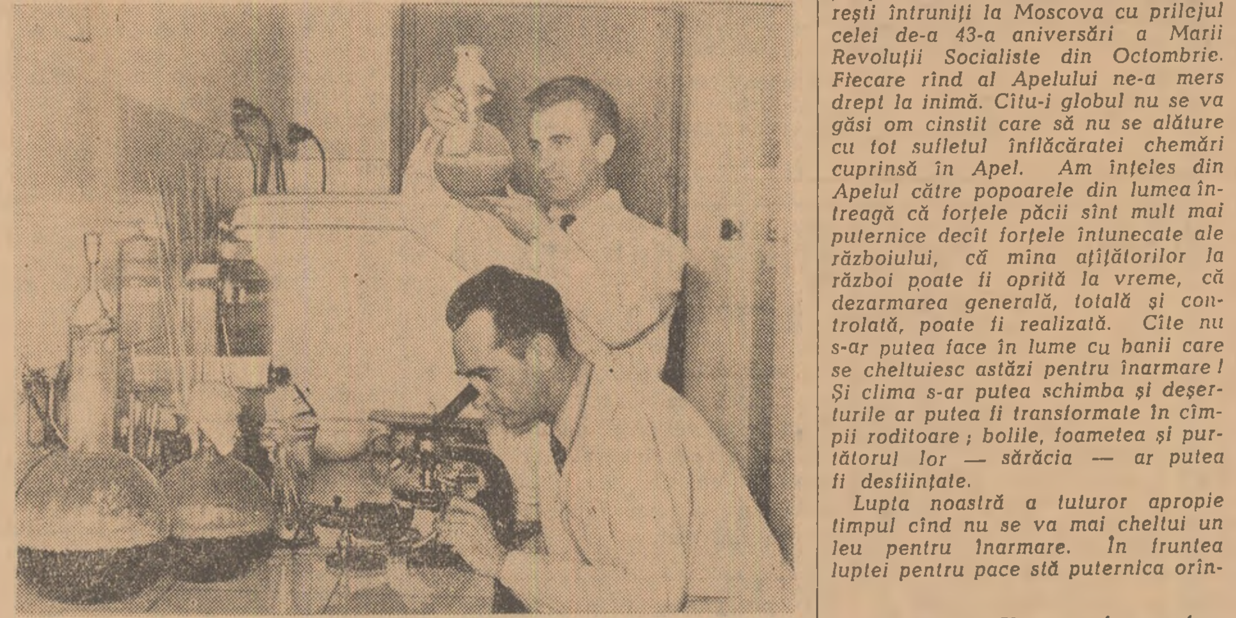
In ultimii ani, colectiviștii noștri au vizitat de mai multe ori stațiunea experimentală zootehnică din Slobozia. Unii dintre noi am urmat aici cursuri de calificare profesională organizate de către comitetul raional de partid. Am văzut cu proprii noștri ochi realizări minunate în toate sectoarele de activitate. Ne-am interesat mai ales de rezultatele obținute de către muncitorii și tehnicienii din sectorul taurin.

Prin aplicarea metodelor științifice în creșterea taurinelor, (hrănirea rațională a vacilor în raport cu producția și greutatea corporală, aplicarea mulsului sistematic la vaci, masajul ugerului la juninci precum și prin alte metode) s-a reușit să se obțină anual de la vacile metise ale stațiunii producții medii de peste 3.000—3.500 litri lapte.

Vacile pe care noi le creștem în gospodărie nu diferă din punct de vedere al rasei de vacile metise existente în stațiune. Diferența constă numai în ceea ce privește îngrijirea lor și realizarea producției de lapte. In timp ce în stațiune, ca urmare a aplicării metodelor avansate de creștere se obțin producții mari de lapte noi am realizat în acest an în medie abia 1.700 litri lapte pe cap de vacă furajată. Avînd vaci din aceeași rasă, gospodăriile colective din comunele Bucu și Gh. Lazăr din raionul nostru au obținut cu sprijinul specialiștilor de la stațiune, în acest an în medie cîte 2.200 litri lapte de fiecare vacă. Asemenea producții sînt cu putință de realizat și în gospodăria noastră colectivă.

In acest scop cerem sprijinul specialiștilor de la stațiunea experimentală zootehnică Slobozia pentru a ne ajuta să aplicăm în creșterea taurinelor metode științifice. Avem nevoie de ajutorul specialiștilor în scopul organizării unui conveier care să asigure animalelor masa verde pe tot timpul perioadei de pășunat, amenajării unei tabere de vară, aplicării unei hrăniri raționale a vițeilor, tineretului taurin și a vacilor pe bază de rații bine echilibrate în substanțe nutritive, introducerii selecției la taurine etc. Avînd în permanență acest sprijin, noi, colectiviștii, ne angajăm să realizăm în anul 1961 o producție medie de 2.200 litri lapte de fiecare vacă, iar de la lotul de vaci supuse selecției în medie cîte 2.500 litri lapte pe cap de vacă furajată.

BARBU GHENCEA
președintele gospodăriei agricole colective „Drumul Păcii" din comuna Mărculești, raionul Slobozia

Printr-o muncă rodnică, cercetătorii Institutului de seruri și vaccinuri „Pasteur" au reușit să creeze, în ultimii ani, numeroase preparate noi cu ajutorul cărora pot fi preîntîmpinate și combătute cu succes o serie de boli la animale. Obiectivul aparatului fotografic i-a surprins pe medicii veterinari Ciortea Gregoriu și Edu Eugen cercetînd la microscop culturile de bacterii Koch

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

Și în ultima săptămînă timpul s-a menținut destul de favorabil pentru executarea arăturilor adînci. Profitîndu-se de acest fapt în multe regiuni s-a intensificat efectuarea arăturilor adînci. Astfel, în regiunile Galați, Suceava și Bacău planul acestei importante lucrări a fost depășit cu 6–7 procente. In regiunile Pitești și Craiova a mai rămas de arat puțin teren pînă la realizarea planului. Succese de seamă au obținut în această privință și gospodăriile de stat din cadrul Trusturilor regionale Autonomă Maghiară (126 la sută), Constanța (109 la sută), Ploiești (101), Pitești, Craiova (100 la sută) și altele.

Realizări cu totul nesatisfăcătoare au fost înregistrate la executarea arăturilor adînci de toamnă în regiunile Cluj (55 la sută), Oradea (67 la sută) Iași (81 la sută), Hunedoara și Timișoara (cîte 86 la sută) și Baia Mare (87 la sută).

Intrucît vremea continuă să se mențină încă favorabilă executării arăturilor, organele agricole și comitetele executive ale sfaturilor populare de la regiuni, raioane și comune trebuie să îndrume conducerile gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole să folosească la arături pe lîngă tractoarele S.M.T.-urilor și atelajele proprii astfel încît această lucrare să fie terminată în cel mai scurt timp. Arăturile adînci trebuie intensificate și în gospodăriile agricole de stat.

O lucrare căreia nu i s-a acordat atenția cuvenită, în ultima săptămînă, este încorporarea îngrășămintelor naturale în sol odată cu arătura adîncă. Față de situația din ultima săptămînă suprafața fertilizată cu îngrășăminte naturale a crescut cu numai 20.000 de ha, ceea ce este mult sub posibilitățile existente. Cantități mici de îngrășăminte naturale au fost încorporate în sol în regiunile Galați, Constanța și Bacău.

Pe lîngă lucrările arătate mai sus, trebuie intensificat atît timp cît vremea se menține bună, ritmul treierișului trifolienelor, plantatului pomilor, desfundării terenului pentru plantări noi de vii și pepiniere viticole și pomicole, lucrărilor în legumicultură etc.

Este necesar de asemenea să fie intensificate reparațiile la tractoare și mașini agricole îndeosebi în S.M.T.-urile din regiunile Bacău, Craiova și Cluj și în gospodăriile agricole de stat din Baia-Mare, Pitești, Stalin și București.

ÎN REGIUNEA STALIN

Treierișul trifolienelor trebuie grabnic terminat

Paralel cu celelalte lucrări agricole de sezon, în prezent, în unitățile agricole de stat și cooperatiste din regiunea Stalin, se desfășoară și treierișul culturilor trifoliene pentru sămînță. Plante specifice regiunii, trifolienele sînt cultivate în regiunea Stalin pe întinse suprafețe, ele asigurînd pe lîngă un nutreț cu multiple calități nutritive și fondul semincer necesar atît pentru nevoile interne ale regiunii cît și pentru alte regiuni ale țării.

În multe unități agricole socialiste din regiune, treierișului culturilor de trifoi și lucernă i s-a dat o deosebită importanță, lucrarea fiind executată la timpul optim și obținîndu-se recolte bune. O vizită făcută zilele trecute prin cîteva din unitățile producătoare de semințe de trifoi și lucernă, ne-a dat posibilitatea să constatăm că acolo unde aceste culturi au fost bine întreținute și treierișul s-a executat la vreme, s-au obținut rezultate satisfăcătoare. Așa, de pildă, gospodăria colectivă din Satul Nou, raionul Codlea, care a oprit pentru sămînță în acest an 30 de ha. de trifoi pe care l-a recoltat și treierat la timp, a reușit să obțină 126 kg. sămînță la ha. cu toate condițiile nefavorabile de climă existente.

Rezultate și mai frumoase au obținut o bună parte din gospodăriile agricole de stat din regiune, cum sînt G.A.S.-Țigmandru, din raionul Sighișoara sau G.A.S. Blaj, din raionul Mediaș, unde media de sămînță obținută la ha. este cuprinsă între 100—160 kg.

Aceste exemple sînt concludente și oglindesc preocuparea serioasă a conducerilor acestor unități pentru asigurarea fondului semincer la trifoi și lucernă. Pînă zilele trecute, în regiune — aproape 20 de gospodării agricole de stat precum și multe unități agricole cooperatiste au terminat de treierat trifoiul și lucerna.

Deși s-au obținut aceste realizări, totuși pe ansamblul regiunii treieratul culturilor trifoliene este încă rămas în urmă. Dacă în unele raioane ca Tîrnăveni și Codlea, bunăoară, la culturile de trifoi și lucernă s-a depășit planul stabilit pentru treierat, alte raioane cum sînt Agnita, Sighișoara, Rupea etc., mai au de treierat în prezent recolta de trifoliene de pe suprafețe însemnate. În raionul Agnita, bunăoară, pînă zilele trecute se treieraseră doar 523 ha. trifoi din planul de aproape 2.000 ha. Pe întreaga regiune, pînă la începutul săptămînii trecute din planul de 8.022 ha. cu trifoi și lucernă pentru sămînță au fost treierate numai circa 6.300 de ha. E drept că la aceasta au contribuit și condițiile nefavorabile de climă care au compromis unele suprafețe de recoltă.

Sînt însă unități agricole de stat și cooperatiste care deși nu au culturile compromise nu acordă atenția cuvenită treierișului acestora. Putem da ca exemplu gospodăriile agricole de stat din Hendorf, raionul Agnita, Basna, raionul Mediaș, Saschiz, raionul Sighișoara, care pînă în prezent nici n-au început treierișul plantelor trifoliene. Rămase în urmă cu această lucrare sînt și gospodăriile agricole de stat Homorod și Rupea, din raionul Rupea, Netuș, raionul Agnita și altele.

Neglijența de care dau dovadă respectivele unități în această privință ar trebui să dea mai mult de gîndit organelor agricole regionale și trustului Gostat.

Deoarece timpul este încă favorabil desfășurării acestei lucrări și cum în unitățile agricole de stat și cooperatiste nu mai sînt prea multe munci de efectuat, socotim că este necesar să fie luate toate măsurile ca în următoarele zile în regiunea Stalin treierișul culturilor trifoliene să fie grabnic terminat.

R. PLEȘA și V. POMPILIU

SNAGOV al 10-lea raion cu agricultura colectivizată din regiunea București

Raionul Snagov a devenit de curînd al 10-lea raion cu agricultura colectivizată din regiunea București. Intovărășiții au format noi gospodării colective sau au intrat în cele existente convingîndu-se pe baza faptelor că în felul acesta ei vor putea obține recolte mai mari și venituri sporite. Exemplul gospodăriilor colective fruntașe din raion a fost pentru ei edificator. Colectiviștii din Rădulești au recoltat la hectar aproape 2.200 kg. grîu, iar cei din Corbeanca 1.850 kg. grîu și aproape 2.000 kg. floarea soarelui. Pentru a contribui într-o măsură mai mare la aprovizionarea populației din Capitală și din alte centre muncitorești învecinate, gospodăriile colective au dezvoltat sectoarele zootehnic și legumicol care le-au adus mari venituri. La gospodăriile colective Săftica și Căciulați înființate nu de mult, valoarea zilei-muncă ajunge la 42 lei și respectiv 40 lei. Cîte 36—40 de lei la ziua-muncă împart și gospodăriile colective din Cocioc, Tunari și Corbeanca. Ca urmare a veniturilor obținute sute de colectiviști și-au ridicat case, alții și-au cumpărat televizoare; majoritatea satelor sînt electrificate și unele radioficate.

Realizările colectiviștilor din raion au fost larg popularizate în rîndul țăranilor muncitori întovărășiți prin vizite în gospodăriile colective, panouri comparative, spectacole cu teme din viața și munca colectiviștilor. In prezent cele 41 gospodării agricole colective din raion cuprind 44952 hectare de teren.

(Agerpres)

PLANURILE DE PRODUCȚIE ÎN DEZBATEREA OAMENILOR MUNCII DIN AGRICULTURĂ

Planificarea folosirii forței de muncă

Mijloc de decembrie. La Hărman, la gospodăria colectivă, domnește atmosfera specifică încheierii unui an de muncă. In curînd gospodăria va ține adunarea generală pentru darea de seamă pe acest an, aprobarea principalilor indicatori de plan pe anul ce vine și alegeri.

Întregul aparat de conducere și administrativ e „în fierbere". Președintele, Gîrceag Ion, lucrează la întocmirea dării de seamă, contabilitatea își încheie ultimele situații economice... Creioanele aleargă pe hîrtie, se aude țăcănitul neîntrerupt al mașinii de scris și scrîșnetul scurt al celei de calculat.

Vă puteți da seama că într-o asemenea situație vizita oricărui musafir nu prea e dorită. Tocmai de aceea cîteva clipe ezit să intru. Dar, ce-aș putea face? Socotindu-l mai puțin ocupat, intru în biroul inginerului agronom Schneider Erich. Acesta, împreună cu cei trei brigadieri ai gospodăriei, sînt cufundați în calcule.

Avînd în față lista cu normele de lucru pentru anul viitor, aprobate zilele trecute de adunarea generală, inginerul și brigadierii socotesc necesarul de muncă pentru fiecare cultură și pentru fiecare fermă.

– Acesta este numai începutul, îmi spune inginerul agronom. Acum întocmim fișele de lucru, sau devizele cum le spunem noi, pentru a stabili numărul de zile-muncă pe care îl va cheltui gospodăria în anul viitor. Cum procedăm? Pe baza normelor de lucrări aprobate de adunarea generală calculăm de cîte zile-muncă este nevoie pentru executarea tuturor lucrărilor la un hectar cultivat. Să luăm, de pildă, cultura sfeclei de zahăr, la al cărui deviz tocmai lucrăm. Pentru prășitul manual, bunăoară, adunarea generală a stabilit o normă de 0,10 ha care, după cum se vede, e mai mare decît cea recomandată de Ministerul Agriculturii. Pentru îndeplinirea normei se acordă 1,25 z.m. Necesarul de zile-muncă pentru executarea unei prașile manuale pe un hectar de sfeclă va fi deci 12,50. Calculînd numărul de zile-muncă și pentru celelalte lucrări ca semănat, buchetat și rărit, recoltat și decoletat, transport etc. rezultă că pentru un hectar cultivat cu sfeclă de zahăr gospodăria va cheltui la anul 119 zile-muncă. Avînd necesarul de muncă pe hectar, lesne putem ști cîte zile-muncă va consuma gospodăria și fiecare brigadă la fiecare cultură. La rîndul lor, brigadierii întocmesc devize pe echipe și pe fiecare om în parte. In felul acesta fiecare colectivist cunoaște încă de la începutul anului ce și cît trebuie să lucreze, cîte zile-muncă

P. VOICULESCU

(Continuare în pag. 3-a)

La gospodăria agricolă de stat Tărtășești, regiunea București, producția de lapte a crescut cu importante procente în ultimul timp. În fotografie: mulgătorii din brigada condusă cu multă pricepere de către tov. ing. Bogza Veronica, (brigadă care a realizat pînă acum peste plan 300 litri de lapte pe cap de vacă furajată), cîntărind producția de lapte obținută de la fiecare vacă.

NOI OGOARE UNITE

COLECTIVA LA GHERGHIȚA

Ideea constituirii unei gospodării agricole colective s-a născut mai de mult în rîndul țăranilor întovărășiți din satul Gherghița, raionul Cricov. Încă de la sfîrșitul anului trecut, în sat s-a constituit un comitet de inițiativă care a început să ducă muncă de lămurire pentru înființarea colectivei. Oamenii au început să vadă rostul în gospodărie. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie a acestui an făcuseră cereri de înscriere în gospodăria colectivă 53 de familii de întovărășiți din sat.

La începutul lunii noiembrie s-a întîmplat însă un fapt deosebit pentru întovărășiții din Gherghița. Un număr de 17 dintre aceștia au mers în ziua de 6 noiembrie la inaugurarea gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din comuna Sălcioara, raionul R. Sărat. Cu această ocazie, oaspeții tinerilor colectiviști din Sălcioara, printre care și cei 17 întovărășiți din Gherghița au făcut o vizită și în gospodăria colectivă „23 August" din Ghergheasa, comună vecină cu Sălcioara. Tare mult s-au mirat întovărășiții cînd au aflat ce pași mari a făcut numai într-un an gospodăria colectivă din Ghergheasa pe drumul dezvoltării și consolidării ei. Așa după cum le-a explicat tov. Eremia, inginerul acestei gospodării, la începutul anului acesta colectiviștii din Ghergheasa aveau în proprietate obștească doar 10 vaci, 500 de oi și 12 scroafe. Și ce au văzut oaspeții colectiviștilor din Ghergheasa la începutul lunii noiembrie? 93 de vaci cu lapte, 72 de vițele, peste 1.000 de oi, mai bine de 3.000 de păsări, un însemnat număr de porci. Ca urmare a acestei dezvoltări, fondul de bază al gospodăriei a crescut de la 350.000 lei cît era la începutul anului, la peste 1.000.000 lei. De asemenea, mult s-au interesat întovărășiții din Gherghița despre felul cum este organizată munca în gospodăria colectivă, cum se face retribuirea, despre recoltele obținute, despre traiul colectiviștilor. Faptele i-au convins pe deplin că în gospodăria colectivă munca este mai spornică, că aici se pot crea ramuri de producție ca zootehnia, de pildă, care aduce mari venituri bănești.

Nu e de mirare faptul că întorși în satul lor cei 17 întovărășiți din Gherghița au devenit agitatori de frunte în munca pentru crearea unei gospodării colective în satul lor. De acum, această muncă devenise mai ușoară. Desigur că e mult mai lesne să convingi pe o rudă, un vecin sau un prieten despre un anumit lucru cînd l-ai văzut cu ochii tăi decît atunci cînd ai citit sau ai auzit de la alții. Împărtășind tuturor întovărășiților din sat cele văzute la gospodăria colectivă din Ghergheasa, agitatorii din Gherghița au izbutit ca numai într-o lună de zile să-i convingă pe aceștia să facă cereri de înscriere în colectivă. Munca lor a fost încununată de succes. În ziua de 4 decembrie țăranii muncitori din Gherghița au sărbătorit inaugurarea gospodăriei colective „Al 3-lea Congres al P.M.R." și totodată colectivizarea întregului sat. Tînăra gospodărie cuprinde 260 de familii care vor lucra laolaltă 663 de hectare de teren. Ca președinte al gospodăriei a fost ales tov. Anghel Gheorghe, unul dintre cei mai buni gospodari ai satului. La inaugurare au luat parte numeroși oaspeți din satele și comunele raionului. Cîntecul, jocul și voia bună au dăinuit pînă seara tîrziu.

V. P.

Planul de învățămînt a fost întocmit împreună cu cursanții

De mai bine de două săptămîni, în gospodăria agricolă colectivă „Zorile Socialismului" din Săucești, raionul Bacău, a început învățămîntul agrozootehnic de masă. Pînă acum s-au ținut 4 lecții la care au participat cu regularitate toți cei 55 de cursanți înscriși. Lector al cercului este tov. Ștefan Lascar, inginer agronom principal la secția agricolă a raionului...

Dar inginerul Lascar nu a fost numit întîmplător lector al acestui cerc. El este bine cunoscut de colectiviștii de aci. Și aceasta datorită faptului că inginerul Lascar vine deseori la Săucești pentru a-i ajuta și îndruma în muncă. Obținerea și în acest an de către gospodăria colectivă a unor producții bogate la hectar, ca, de pildă, a 2.000 kg. grîu, în medie la hectar, porumb-boabe 3.000 de kg. etc. se datoresc și sfaturilor date de inginer colectiviștilor. Apoi nu de puține ori s-au sfătuit colectiviștii din Săucești cu inginerul Lascar și în direcția dezvoltării sectorului zootehnic.

În seara zilei de 25 noiembrie, [illegible]nainte deci de a începe cursurile, [illegible]ginerul Lascar se afla la gospo[illegible] colectivă.

[illegible] Peste cîteva zile, le spunea el [illegible]dintelui gospodăriei și cursan[illegible] erau de față, va trebui să [illegible] cursurile învățămîntului [illegible]hnic de masă. In această [illegible] ține 16 lecții cu caracter [illegible] și zootehnic. In tematica [illegible] agricolă a raionului [illegible]lecții adaptate la spe[illegible] gospodării colective [illegible]stru. Din tematică, [illegible] trebui să alegem [illegible] potrivesc cel mai [illegible] de bază ale dvs., [illegible]lantelor, cît și la [illegible]. Iată aceasta [illegible] de raion. S-o [illegible] ascultat cu [illegible]tor care le-a [illegible] fiecărei lecții în parte. După aceea, colectiviștii au venit cu propuneri: și-au spus părerea despre lecțiile care trebuie să fie trecute în planul de învățămînt al cercului agrozootehnic al colectivei lor. Printre cei care au venit cu astfel de propuneri a fost și colectivistul Constantin Teacă.

— Sectorul zootehnic al colectivei noastre este în deplină dezvoltare. Iată de ce eu propun ca în planul de învățămînt să trecem cît mai multe lecții despre creșterea și îngrijirea tineretului bovin și a vacilor cu lapte, a spus Constantin Teacă.

— Bine, bine, să trecem în plan lecții despre taurine dar să nu uităm nici ovinele, a mai luat cuvîntul Gheorghe Mîță, ciobanul gospodăriei colective.

— În acest an, a vorbit și colectivistul Constantin Cioacă, noi am cultivat 44 de ha. cu sfeclă de zahăr și am obținut în medie la hectar o producție de peste 25.000 de kg. După cîte am auzit, în planul de producție pe care îl vom întocmi pe 1961 se va prevede cultivarea unei suprafețe mai mari cu sfeclă de zahăr. De aceea, eu propun să scriem în planul de învățămînt și lecții despre cultura sfeclei de zahăr...

Propunerile au fost discutate, gîndite și apreciate de toți colectiviștii și apoi trecute în planul de învățămînt al cercului. Împreună cu inginerul Lascar, lectorul cercului, am răsfoit acest plan. Printre lecțiile incluse am citit: „Creșterea și îngrijirea vițeilor de prăsilă", „Creșterea oilor", „Asolamentele și necesitatea lor în sporirea producției", „Cultura sfeclei de zahăr" etc.

...Cursanții cei mai silitori ai cercului de la colectiva din Săucești, trecuți în „catalogul" lectorului erau: Vasile Moldovan, Constantin Cioacă, Gheorghe Mîță, Constantin Riglea...

GH. SIGHIȘOREANU

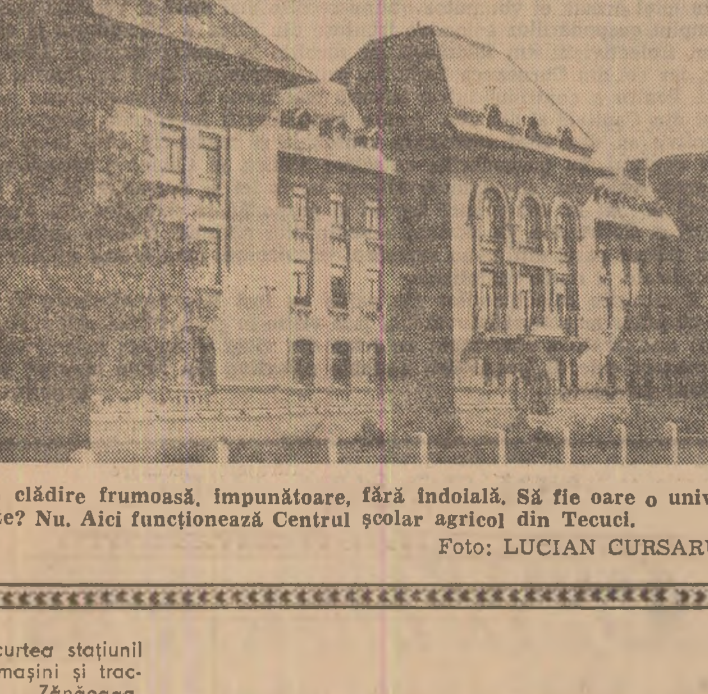
[illegible] toată atenția

[illegible] deosebire de anii [illegible] Teleajen s-a acor[illegible] atenție organizării [illegible]vățămîntului agro[illegible]. Datorită măsuri[illegible] pînă în prezent, majo[illegible]8 de c[illegible]curi, în care [illegible] aproape 1.500 de colec[illegible] și întovărășiți, și-au deschis [c]ursurile predîndu-se primele 2—3 lecții. Exemple bune în această direcție dau cercurile din comunele Măgurele, Podenii Noi, Păcureți, Cerasu, Drajna de Sus și altele.

La cercul gospodăriei colective „16 Februarie" din comuna Măgurele, de pildă, tehniciana Maria Năstase a și predat primele trei lecții din tematică.

În vederea bunei desfășurări a învățămîntului agrozootehnic de masă din raionul Teleajen, unitățile agricole socialist-cooperatiste și a sfaturilor populare comunale s-au preocupat îndeaproape de asigurarea sălilor de cursuri care sînt bine încălzite și luminate.

VASILE C. ENESCU
corespondent

E o clădire frumoasă, impunătoare, fără îndoială. Să fie oare o universitate? Nu. Aici funcționează Centrul școlar agricol din Tecuci.

Foto: LUCIAN CURSARU

La stația de radioficare

Stația de radioficare din comuna Puchenii Mari, regiunea Ploiești, are în prezent peste 1.500 de abonați. Iat-o, în fotografie, pe operatoarea Steliana Drăghici, în timpul emisiunii acestei stații.

Foto: C. DUMITRU

Difuzarea cărții prin cooperativele raionului Medgidia

Printre multele forme ale muncii cultural-educative, un rol însemnat îl are popularizarea cărții. Acest lucru a fost pe deplin înțeles de majoritatea conducerilor cooperativelor din satele și comunele raionului Medgidia. La cooperativele din M. Kogălniceanu, Tîrgușor, Corbu de Jos, Sibioara și altele, conducerile acestora, împreună cu gestionarii, organizează săptămînal standuri la școli și cămine culturale, simpozioane etc. în vederea popularizării și difuzării cărții. De asemenea, s-au luat măsuri pentru recrutarea unui activ larg de tovarăși care să ajute la difuzarea unui volum sporit de cărți. La chemarea conducerilor de cooperative — în afară de cadrele didactice — au răspuns tineri și pionieri.

În urma acțiunilor duse, într-un timp scurt, în satele Piatra, Sibioara, Palazu Mic etc., au fost difuzate peste 700 de cărți diferite, în valoare de 1.500 de lei.

Rezultatele pot fi și mai bune dacă conducerile și lucrătorii cooperativelor din Seimenii Mari, Dunărea și Mircea Vodă s-ar îngriji în măsura cuvenită de răspîndirea cărții. In aceste comune, ar trebui neîntîrziat generalizată experiența bună a cooperativelor fruntașe în difuzarea și popularizarea cărții. În acest scop, un cuvînt are de spus U.R.C.C. Medgidia, care trebuie să extindă metodele folosite de cooperativele fruntașe la toate unitățile cooperatiste din raion.

PORTRETE DIN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ COLECTIVĂ

PAZNICUL

Nu are somn nici dacă-l pici
cu ceară
Și simte frunza cînd
se mișcă-n ram,
Să-l pară noaptea mică
și ușoară
El bea într-una pipe
cu duhan.

Păzește-aici tot ce-a-nălțat
norodul
Gospodărie mare, colectivă.
Să-ncerce-un vierme ceva
împotrivă
Că mintenaș îi cîntă el
prohodul.

GEORGE CIUDAN

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Tg. Mureș luînd în cercetare sesizările făcute în articolul intitulat „Creșterea animalelor poate să ia o mare dezvoltare" apărut în nr. 674 din 11 octombrie 1960 al ziarului nostru ne-a trimis un amplu răspuns în care se arată că au fost luate măsuri pentru a ajuta gospodăria colectivă din Cuieșd să înlăture lipsurile semnalate în articolul amintit. Între altele, în răspuns se subliniază că s-a întocmit planul de dezvoltare a efectivelor de animale din această gospodărie pe anii 1960—1965, determinîndu-se ritmul cantitativ și calitativ pentru fiecare an, în raport de suprafața de teren a gospodăriei.

În scopul ridicării producției în sectorul zootehnic se va acorda o atenție deosebită asigurării bazei furajere și îngrijirii și hrănirii animalelor.

Concomitent cu creșterea numărului de animale se vor executa și construcțiile necesare.

*

„Pentru executarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului", se intitula unul din articolele publicate în nr. 683 din 11 noiembrie 1960 al ziarului nostru. Răspunzînd la criticile cuprinse în acest articol comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Galați ne arată că în cadrul regiunii au fost luate măsuri pentru asigurarea materialului silvopomicol necesar plantațiilor din această toamnă, precum și pentru plantarea lor.

Astfel, pînă în prezent au fost transportați la unitățile respective peste 5.000.000 puieți silvici din cei 7.000.000 repartizați pentru regiunea Galați, de către Ministerul Agriculturii.

De asemenea, o dată cu transportarea materialului săditor, s-a început plantarea lui în majoritatea raioanelor ca: Bujoru, Tecuci, Panciu, Focșani.

Din activitatea sindicatelor în unitățile agricole

Pentru asigurarea unor bune condiții de muncă și de trai pe timpul iernii

Cine ar încerca să facă o comparație între munca și rezultatele obținute în ultimii doi ani la S.M.T.-Recea, regiunea Pitești și modul cum își desfășoară azi activitatea mecanizatorii acestei stațiuni, ar constata un îmbucurător salt înainte. Acest salt se oglindește în primul rînd în producțiile sporite ale celor 23 de gospodării colective și 103 întovărășiri agricole deservite de stațiune.

La S.M.T.-Recea au fost puse în practică în ultimii doi ani o serie de inițiative noi, menite a spori productivitatea muncii și a reduce prețul de cost al hantrului, ca, de pildă, acțiunea de a se lucra a 11-a zi cu carburanți economisiți în anterioarele 10 zile.

Numeroși mecanizatori fruntași, cum sînt comuniștii Sorescu Jan, Sanda Ilie, Nica Teodor, Mircea Gh., Geană Constantin și alții sînt cunoscuți ca fiind pildă de vrednicie nu numai pentru tovarășii lor din stațiune, ci în toate S.M.T.-urile din regiunea Pitești.

Cum se explică succesele S.M.T.-ului Recea?

La această întrebare mi-a răspuns pe scurt secretarul comitetului sindicatului de aci, tov. Nicolae Alexandru, referent tehnic în stațiune:

— Pe lîngă buna organizare a muncii și preocuparea pentru creșterea continuă a calificării profesionale a oamenilor, la noi se acordă o mare atenție creării unor bune condiții de muncă și de trai. Să vedeți, de pildă, cum s-a pregătit stațiunea noastră pentru iarna aceasta.

Am pornit așadar prin stațiune. La atelierul mecanic unde am poposit prima dată, am observat că se puseseră geamuri noi la mai multe ferestre, pereții fuseseră văruiți, se verificase întreaga instalație electrică. În ultimul timp, aci a fost instalat un banc de rodaj nou, un ciocan pneumatic și s-a revizuit modul cum funcționează podul rulant care transportă piesele grele. (În ziua aceea, fuseseră aduse și salopete noi pentru toți tractoriștii, urmînd a fi distribuite potrivit condițiilor stabilite de Ministerul Agriculturii).

Nu de multă vreme, în stațiune a fost terminată și noua uzină electrică echipată cu 2 grupuri electrogene pentru forță și lumină. Tot anul acesta, a fost instalată rețeaua de calorifer la atelierul mecanic, cu ajutorul căreia sînt încălzite atît hala de montaj, cît și celelalte sectoare de lucru.

Dar grija pentru condițiile bune de trai?

La cantină urmează să se instaleze o aerotermă menită a asigura căldura necesară. Administratorul cantinei m-a informat că s-au asigurat din vreme pentru iarna în curs, 15.000 kg. de cartofi, 2.000 kg. de fasole, 1.500 kg. de murături, 1.500 kg. de varză. (Cantina va trebui să aibă un aspect mai îngrijit, curățenia lasă încă de dorit).

— Comitetul sindicatului nostru, mi-a spus tov. Niculae Alexandru, a luat în studiu din timp problema ieftinirii prețului de cost al meselor. În acest scop pe lîngă cantină se cresc 10 porci iar pe măsura tăierii unora, se cumpără alții.

Deoarece, profitînd de vremea ce se menține frumoasă, arăturile adînci sînt continuate în raza de activitate a S.M.T.-ului, (deși planul stațiunii a fost îndeplinit), s-au luat măsuri ca la 10 brigăzi să se asigure hrană caldă, prin grija unor gospodării colective, iar la alte 5 brigăzi, prin grija stațiunii.

Și dormitoarele mecanizatorilor fuseseră puse la punct. De curînd, la sesizarea tovarășilor din comitetul sindicatului, conducerea stațiunii a luat măsuri pentru cumpărarea a 150 de paturi și 320 de cearceafuri.

Nu a fost neglijată nici problema creșterii nivelului cunoștințelor mecanizatorilor. În scopul bunei desfășurări a învățămîntului profesional de iarnă, s-au asigurat scaune și bănci suficiente, ca și materialul didactic corespunzător. Clubul stațiunii a fost văruit și dotat, între altele, cu un televizor. Biblioteca a fost de curînd completată cu volume în valoare de încă 4.000 lei, ajungîndu-se la 2.800 de cărți tehnice, beletristice, etc.

Merită a fi subliniat că s-au luat măsuri și pentru buna funcționare a stației de radioamplificare, a cărei rețea a fost extinsă și în sat (deocamdată funcționînd cu circa 60 de difuzoare).

În privința pregătirilor de iarnă, se simte nevoia însă ca stațiunea să se ocupe mai îndeaproape în vederea creării de condiții pentru mai buna adăpostire a mașinilor. De unele defecțiuni în această privință se fac vinovate conducerea stațiunii și comitetul sindicatului. Astfel, unele remize aveau obloanele căzute, iar în unele locuri acestea erau chiar rupte. Multe mașini erau rînduite pe-afară, din cauză că remizele existente sînt insuficiente pentru adăpostirea întregului utilaj cu care stațiunea a fost dotată, mai ales în ultimul an. La rezolvarea acestei probleme e necesar să-și aducă contribuția și serviciul regional S.M.T.-Pitești.

Trebuie avut în vedere, de altfel, că întrucît numărul tractoarelor acestei stațiuni va crește pînă la sfîrșitul anului cu încă 85 și deci vor fi angajați numeroși alți mecanizatori, se impune și asigurarea unor noi spații în dormitoare. Conducerea stațiunii și comitetul sindicatului s-au străduit să rezolve în parte această problemă, amenajînd o remorcă cu ajutorul căreia unii tractoriști sînt transportați seara, după terminarea lucrului, în satele din apropiere unde locuiesc și aduși dimineața la lucru. Totuși, dormitoarele existente vor deveni insuficiente în curînd, pentru cei care dorm în stațiune. De aceea, trebuie studiată din timp și modalitatea de înlăturare a acestor greutăți.

ION DRINCU

Atenție deosebită Festivalului filmului pentru sate

De la începerea Festivalului filmului pentru sate au trecut 16 zile. Timp puțin în raport cu întreaga durată a Festivalului, care va ține pînă la 31 martie 1961, dar suficient de lung pentru a se putea trage primele concluzii. În prima etapă, deschisă la 4 decembrie, Festivalul se desfășoară în 1.032 de cinematografe cu bandă îngustă și normală și prin 118 caravane cinematografice. In această etapă cele 300 de filme artistice și 240 de documentare agrozootehnice, politico-sociale și de știință popularizată programate vor fi vizionate de circa 2,5 milioane de spectatori de la sate.

Pregătit din timp, mult mai temeinic ca trecutele acțiuni de acest fel, actualul Festival s-a bucurat de la început de un frumos succes. În marea majoritate a cinematografelor, Festivalul s-a deschis într-un cadru sărbătoresc. Cu această ocazie, directorii de cămine culturale, cadrele didactice, inginerii agronomi și zootehniști, medicii veterinari etc. au ținut interesante conferințe pe teme agricole și au explicat conținutul unor documentare. În multe părți, în holurile căminelor culturale au fost deschise, odată cu Festivalul, și interesante expoziții de produse agricole.

Au existat însă și comune și sate unde Festivalului nu i s-a acordat atenția cuvenită. Un asemenea exemplu ne oferă comuna Ianca din raionul Filimon Sîrbu unde deschiderea Festivalului nu s-a deosebit cu nimic de vizionarea de filme care are loc în mod obișnuit. În ziua deschiderii, directorul căminului cultural nici măcar nu a trecut pe la cămin. În timp ce rula filmul, operatorul era presat de către nuntașii care închiriaseră sala căminului, să grăbească rularea. În comuna Ulmu, tot din raionul Filimon Sîrbu, organele Ministerului Agriculturii au găsit că sonorul cinematografului nu funcționa. În plus acestui cinematograf i se programase un documentar despre soia, plantă care nu se cultivă în comună. In regiunea Galați s-au mai semnalat situații nesatisfăcătoare și în comunele Ivești, Silistraru și Liești. De notat că ultima comună este și reședință de raion, cinematograful aflîndu-se în imediata apropiere a locului de muncă al membrilor comisiei raionale pentru organizarea Festivalului.

Slab a fost organizat Festivalul și în unele comune din raionul Răcari. Comisia raională a înscris în prima etapă a Festivalului și comuna Lunguletu, deși trebuia să-i fie cunoscut că cinematograful din această comună avea grupul electrogen trimis la reparat. În comuna Tărtășești organizarea Festivalului a fost lăsată doar în seama operatorului. Din această pricină deschiderea n-a fost însoțită de nici o altă manifestare culturală, deși fusese prevăzut un scurt program prezentat de echipa artistică a căminului. În afara preocupărilor comisiei raionale de organizare a Festivalului a fost lăsată și comuna Slobozia Moară. Ținînd seama de specificul legumicol al comunei, comisia raională a repartizat la Slobozia Moară, pe lîngă un film artistic, valorosul documentar agricol sovietic „Rădăcinile comestibile". Programat însă să ruleze concomitent cu desfășurarea altor manifestații culturale și de alt gen, filmul a fost vizionat doar de cîteva zeci de spectatori, în majoritate copii. Cîtă deosebire între deschiderea Festivalului în comuna Slobozia Moară din raionul Răcari și deschiderea Festivalului la Hărman și Prejmer — raionul Codlea — unde au participat la deschidere 350 și respectiv 450 spectatori, sălile fiind pline pînă la refuz!

Atît filmul artistic, cît și documentarul agricol sînt mult îndrăgite de oamenii muncii de la sate. Așa se și explică de ce în marea majoritate a comunelor în care s-a deschis Festivalul sălile de spectacol sînt arhipline. Numai acolo unde nu s-au luat măsuri pentru popularizarea Festivalului și a filmelor care vor rula în cadrul lui, numai acolo unde vizionarea se desfășoară în condiții nu dintre cele mai bune (ca la Ulmu, de pildă, unde sonorul era defect și la Feldioara, raionul Rupea, unde sala era neîncălzită) numărul spectatorilor este mic.

Deși sînt destul de rare cazurile de dezinteres față de organizarea și desfășurarea Festivalului filmului pentru sate, comisiile raionale au datoria să urmărească în permanență și să îndrume îndeaproape munca directorilor de cămine culturale pentru ca aceștia să nu piardă nici un moment din vedere importanța deosebită pe care o prezintă Festivalul. In cadrul Festivalului, sarcini importante au atît tehnicienii agricoli cît și conducerile unităților agricole. Ele trebuie să folosească Festivalul filmului pentru sate pentru îmbogățirea cunoștințelor agrozootehnice ale colectiviștilor și muncitorilor agricoli. Festivalul poate veni eficace în sprijinul învățămîntului agrozootehnic de masă, cît și în sprijinul rezolvării multor probleme ce stau în fața unităților. Înțelegînd acest lucru, sfatul popular și organele agricole ale raionului Rupea au organizat, cu ocazia unui seminar raional, vizionarea filmelor „Să ferim culturile de cartofi de gîndacul din „Colorado" și „Mai mult lapte". Aceste filme răspundeau la două dintre cele mai importante probleme ce se puneau în fața raionului. Acest exemplu trebuie urmat și de alte organe agricole.

Conceput ca un important mijloc de ridicare a nivelului cultural, politic și profesional al oamenilor muncii de pe ogoare, Festivalul filmului pentru sate poate contribui multilateral la rezolvarea problemelor ce stau în fața agriculturii. Acesta-i un motiv în plus ca reprezentanții organelor agricole care fac parte din comisiile regionale și raionale de organizare a Festivalului să muncească neobosit pentru succesul lui.

Insemnări

OAMENI și oameni

In curtea stațiunii de mașini și tractoare Zănăoaga, din regiunea Craiova, e forfotă mare. Atelierul mobil se pregătește să plece la brigăzi. Două remorci cisterne au făcut plinul și vor merge cu aceeași destinație. Sîntem în noiembrie, în plină campanie de toamnă. Pe umerii mecanizatorilor apasă, și de astă dată, o grea răspundere: soarta recoltei viitoare. Dar înțeleg oare toți acest lucru?

*

Un camion a oprit la poarta stațiunii. Șoferul claxonează stăruitor chemîndu-l pe portar să-i deschidă. De unde o fi aducînd utosul ăsta atît de știlcit?

*

Mercioiu Mircea lucra în brigada a IV-a la Amărăștii de sus. Ar fi avut încă mulți hantri de făcut pe ogoarele colectiviștilor, dar i-a venit deodată o idee năstrușnică: să lase lucrul și să se ducă pînă acasă în comuna Gostavățu. Nu a cerut voie nimănui, a luat tractorul unui alt tovarăș, care se odihnea în vagonul dormitor și la drum. Acasă Mercioiu a băut binișor, dar se pare că nu îndeajuns. Așa că s-a mai oprit și la Troianu. Beat de-a binelea, Mercioiu nu a mai fost în stare să conducă tractorul. La prima curbă, beția și viteza și-au arătat roadele. Tractorul avariat. Mercioiu a scăpat ca prin minune doar cu leziuni neînsemnate. Însă va trebui să plătească 4.200 lei imputare pentru avariile aduse tractorului.

Înțelege oare tractoristul Mercioiu gravitatea greșelii sale? În plină campanie de arături, datorită nechibzuinței sale, unul din tractoarele stațiunii se află în atelierul de reparații în loc să lucreze pe cîmp.

La gazeta de perete a stațiunii am citit articole care critică cu asprime fapta lui Mercioiu, precum și alte abateri de la disciplina muncii, făptuite de unii tractoriști. A fost, ca să spun așa, prima luare de contact cu judecata opiniei publice a lucrătorilor de la S.M.T. Zănoaga.

— Colectivul nostru de muncă a luat întotdeauna atitudine față de abaterile săvîrșite de unii lucrători, îmi spune directorul stațiunii, tov. Nițu Valentin. În ședințe, în gazeta de perete, în foaia volantă, în consfătuirile de producție, comuniștii, utemiștii, membrii sindicatului au discutat despre greșelile săvîrșite de unii tractoriști, au indicat măsurile ce trebuiau luate.

Și mai ales, aș adăuga eu, fără a fi nepermis de îngăduitori, ei au creat întotdeauna acel climat necesar ca cel ce au greșit să vadă cauzele greșelilor, să înțeleagă că nu mai pot merge pe acel drum, le-au dat tuturor posibilitatea să se îndrepte.

Cu tractoristul Mihalcea Aurel se părea, la un moment dat, că nu mai este nimic de făcut. Salariul și-l bea cu cîțiva așa ziși prieteni. După beție, bine înțeles, lipsea de la muncă. Ajunsese atît de cunoscut în stațiune, prin năravul său, încît nici un șef de brigadă nu vroia să mai lucreze cu el. Și totuși s-a găsit unul — comunistul Murgan Florea, secretarul organizației U.T.M. El a convocat pe membrii brigăzii și le-a spus ce intenție are. „Se ține de beție. Nu-și vede de lucru", au spus cîțiva. „E totuși utemist, e tînăr, fără prea multă experiență. A căzut sub influența unor elemente rele, dar noi trebuie să-l aducem pe drumul cel bun. Vreți să-l lăsăm să se piardă?".

Ultimele cuvinte ale șefului de brigadă au convins și pe cei mai neîncrezători. „Îl luăm, dar să vină în fața brigăzii și să-și ia angajamentul că se va schimba, că nu se va mai ține de beție și scandal", au consimțit ceilalți tractoriști.

La fiecare două, trei zile, șeful de brigadă Florea Murgan făcea analiza muncii tractoriștilor. Peste cîteva săptămîni l-a evidențiat pentru prima oară și pe Mihalcea. Încrederea brigăzii, opinia acestui colectiv unit, viguros, principial, îi arătaseră pe ce drum să pornească și iată că el obținuse primele rezultate.

Astăzi tractoristul Mihalcea Aurel este de nerecunoscut. E un alt om.

Nu mai puțină bătaie de cap le-a dat mecanizatorilor și conducerii semeteului, utemistul Vîlceanu Ion. Avea aceleași defecte ca și Mihalcea. În plus, era și un scandalagiu nepotolit. Nu exista reuniune tovărășească ca el să nu provoace scandal. Se luaseră de gînduri cu el. Dar comuniștii și-au dat seama că acest scandalagiu este încă un băiețoi înfumurat, nedisciplinat, care mai poate fi schimbat. Organizatorul de partid Stanciu Ilie și șeful de brigadă Marinescu Gh. au găsit timp și răbdare și pentru acest recalcitrant. Tractoriștii din brigadă au hotărît și ei: „Cînd va face scandal, nu vorbește nimeni cu el timp de o săptămînă. Să-i arătăm că nu stăm de vorbă cu cei care au apucături huliganice".

Această sancțiune educativă a avut urmări pozitive nu numai la Vîlceanu ci și în alte cazuri. Dacă îi veți întreba pe Dogaru Ion și Nicolae Gheorghe, vă vor povesti cît de grele au fost acele zile cînd nimeni din brigadă nu le vorbea. Că au reflectat îndeajuns asupra acestei sancțiuni, se vede din toată comportarea lor de acum. Directorul stațiunii mi-a povestit o întîmplare. Eroul ei, tractoristul Stefănică Dumitru, nu obișnuia niciodată să lucreze cu cheile lui. Le lua pe ale celorlalți tovarăși și în plus nici nu le mai dădea înapoi. Cine găsea după aceea pricină de ceartă? Tot el.

Într-o brigadă bună, asemenea situații nu pot fi tolerate la nesfîrșit. Membrii brigăzii a treia au cerut ca Stefănică să fie mutat disciplinar la altă brigadă. Acolo, la brigada a cincea, Dumitru Ștefănică a înțeles ceea ce ar fi trebuit să știe de mult: că nu poți să calci peste părerea colectivului, peste normele de respect tovărășesc, peste disciplina statornicită în brigadă. Acum, putem spune că este un „caz" ce aparține de trecut.

Ar fi greșit să se creadă că la S.M.T. Zănoaga se dau numai sancțiuni, că toată lumea este preocupată numai de „cazuri" ca cele înfățișate mai sus.

Directorul stațiunii, organizatorul de partid, președintele comitetului sindicatului, îți pot vorbi cu multe amănunte și despre felul cum sînt stimulați fruntașii în producție, de grija și prețuirea cu care sînt înconjurați aceștia.

Cîștigînd întrecerea pentru titlul de cel mai bun brigadier, Duinea Chiriță a primit drept premiu un ceas Pobeda. Tractoriștii fruntași în campanii au primit ca premii 12 stilouri și 15 creioane mecanice. Decadal, la brigada fruntașă pe stațiune poposește aparatul de radio și steagul roșu. Dar premiile în bani? Dar cîștigurile tractoriștilor? M-am oprit doar la cîteva nume și anume la cei mai tineri tractoriști. Nițu Ion a cîștigat pe lunile august, septembrie și octombrie numai ca salariu 1922 lei, 1.005 lei și respectiv 1.689 de lei. Sume asemănătoare au primit și Ivan Ilie, Nicolae Gh., Pescaru Tudor, Dogaru Traian.

Și fiindcă sînt încă tineri, fără prea multă experiență în viață, poate vă întrebați: își folosesc ei oare cu chibzuință cîștigul, răsplata muncii lor?

Da, fără îndoială. Cu toții, și-au luat haine noi, paltoane, încălțăminte bună, biciclete. E o plăcere să-i vezi îmbrăcați cu hainele noi, elegante, la reuniunile tovărășești și la diverse sărbători. Devin tot mai puține cazurile cînd colectivul de muncă, judecata și priceperea acestuia, trebuie să aducă pe drumul cel bun cîte un element înapoiat, nedisciplinat. Dar dacă trebuie, acest lucru este făcut cu toată exigența.

LUCIAN CURSARU

FOILETON

Nu-i tot mereu VACA de vină

— Degeaba ne contrazici dumneata, tovarășe brigadier! Tot vaca este de vină, că vacă-a fost și vacă moare!

— Sînt de părerea dumitale că, dacă-i vacă, n-o să moară ca elefant! zice brigadierul zootehnic Cristea Gheorghe de la gospodăria colectivă „Unirea" din comuna Vîrteju, regiunea București. Da' cînd susții că vaca-i vinovată că dă numai 4 litri de lapte pe zi... aici nu mai sînt de acord cu dumneata!

— Adică ești de acord... cu vaca? întreabă mulgătorul Alecu Ștefan.

— Sînt de acord că vaca trebuie îngrijită și hrănită la timp!, precizează brigadierul. Dacă-s îndeplinite condițiile astea, e de la sine înțeles că vaca dă mai mult lapte. Iată, s-o luăm mai pe concret, continuă el. Spre exemplu ce vină are Brîndușa că produce numai 4 litri pe zi — cantitate cu care nu facem nici o brînză?

— Eu rămîn la părerea mea! zice mulgătorul cam burzuluit.

— Să vedem însă dacă și vaca rămîne la aceeași părere! completează Cristea Gheorghe. Și adresîndu-se vacii: tu ce zici, Brîndușo?

Din motive obiective vaca tace, socotind că-i mai înțelept să aplice principiul moștenit de la răposatul ei tată: „limba boului e mare, dar nu poate să vorbească".

Brigadierul își rotește privirile prin grajd.

— Mai rău ca-n grajd! observă el, referindu-se la murdăria ce domnea acolo. Unde-i curățenia care se cere, unde-i igiena necesară? Ziceți voi că Zaza, Sanda, Turturica și toate cele 50 de vaci ale noastre sînt vinovate că au o producție atît de scăzută? Uitați-vă în jurul vostru. Și acum altceva. Spune-mi tovarășe Vulcan la ce oră se scoală vacile?

— Nu prea se scoală la ore fixe, că vezi și dumneata: vaca nu cunoaște ceasul.

— Ai dreptate! admite brigadierul. Și fiindcă vacile nu cunosc ceasul, de mîine o să le sculați dumneavoastră la ora 5 dimineață. După program!

— Aoleu! intervine mulgătorul Țapu Dumitru. Te pomenești că le punem să semneze și condica de prezență?

— Nu-i nevoie. E destul dacă mulgătorii vor fi prezenți la datorie — și vor trebui să fie. Cît privește de vaci... ele stau liniștite la locul lor și n-am auzit pîn-acum de vreo vacă chiulangioaică! Să le mulgeți ca la carte...

— Hait! șoptește Țapu către Vulcan. Să știi că ăsta vrea cu adevărat să facă ordine.

— Și cu plimbarea cum stați? îi întreabă brigadierul.

— Păi, am fost ieri după masă la București și-am văzut filmul „Hanul din Spessart".

— Uite ce e, măi tovarăși! zice brigadierul. Așa nu mai merge! Vă rog să respectați programul normal — de dimineața pînă seara — în ce privește curățenia, hrana, adăparea, plimbarea animalelor și mulsul lor la ore fixe — și pe urmă mai stăm de vorbă...

Deunăzi iar au stat de vorbă.

— Ale mele și-au dublat producția! a spus Alecu Ștefan; în loc de 40, acum dau 80 de litri pe zi!

— Și ce crezi? l-a întrebat brigadierul.

— Văd că ai avut dreptate, tovarășe Cristea: nu-i tot mereu vaca de vină!...

VALERIU FILIMON

PLANURILE DE PRODUCŢIE ÎN DEZBATEREA OAMENILOR MUNCII DIN AGRICULTURĂ

Indici mai înalţi de utilizare a maşinilor

Mecanizatorii de la S.M.T. Ciulniţa încheie anul 1960 cu rezultate dintre cele mai bune. Pînă în prezent ei au depăşit producţia anului trecut cu circa 35.000 de hantri, iar prevederile planului pe anul în curs cu peste 13.000 hantri. Totodată staţiunea a reuşit să reducă preţul de cost de la 72,22 lei, la sub 50 de lei per hantru, înregistrînd o economie globală la cheltuielile de producţie de peste 1.700.000 lei.

Aceste bune rezultate au fost arătate în faţa adunării mecanizatorilor staţiunii, ţinută de curînd cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan pe anul 1961. Ele au fost posibile datorită unei chibzuite organizări a muncii celor 9 brigăzi şi 4 grupe de tractoare, toate permanentizate la locul de producţie în gospodăriile colective. Însuşindu-şi temeinic cunoştinţele privind mînuirea, exploatarea, întreţinerea şi repararea parcului de tractoare şi maşini agricole din dotare şi executînd, la cererea unităţilor deservite, un volum sporit de lucrări mecanizate, numeroşi tractorişti au realizat peste 1.000 de hantri. Printre aceştia se numără Şerbu Ştefan, Gh. Munteanu, Stanciu Nicolae, Dragnea Avram, Badea Marin şi alţi vreo 20 de tractorişti. Stroe Petre, şeful grupei de tractoare care lucrează la gospodăria colectivă din satul Ghimpaţi a realizat pînă la 1 decembrie a.c., 2.050 de hantri fără nici o reparaţie.

Faţă de aceste realizări însemnate, s-ar putea pune întrebarea: oare aceşti tractorişti, în dorinţa de a-şi depăşi planul, nu au uitat cumva de calitatea lucrului efectuat, făcînd lucrări proaste? Recoltele bogate dobîndite de gospodăriile colective deservite de S.M.T. Ciulniţa ne îndreptăţesc să afirmăm că tractoriştii şi-au făcut cu prisosinţă datoria şi în ceea ce priveşte calitatea lucrărilor. De altfel, cifrele vorbesc de la sine. Pe întreaga rază de activitate a staţiunii s-au obţinut în medie cîte 1.690 de kg de grîu, 2.750 de kg de porumb boabe şi 1.660 de kg de floarea-soarelui la ha. Mult peste producţia medie au obţinut colectiviştii din Brîncoveni, Ghimpaţi, Poiana, Dragalina, Drajna, Buieşti, Ciulniţa, Ghica şi Mărculeşti care au adăugat lucrărilor de bună calitate făcute de tractorişti o mai bună întreţinere a culturilor.

Dar oare peste tot au mers treburile bine? Toţi tractoriştii au executat lucrări de bună calitate? Darea de seamă prezentată cu prilejul dezbaterii cifrelor de plan a scos la iveală şi unele cazuri de lucrări proaste. Tractoriştii Buda Ion şi Petre C. Niculae, de pildă, în goană după hantri au mers cu o viteză mai mare la semănat decît cea prevăzută de normativ; Florescu Ştefan, Neacşu Gheorghe, Petcu Ion şi Nistor Emil au făcut pe unele porţiuni arături proaste neträgînd capetele la marginea tarlalelor; Deacu Ion a discuit superficial. În campania însămînţărilor din toamna acestui an, la gospodăriile colective din Brîncoveni şi Cosîmbeşti, marcatoarele de la semănători nu au fost bine reglate, din care cauză s-au înregistrat goluri în semănături. Pe lîngă lucrările de slabă calitate, unii dintre tractoriştii mai sus citaţi, au avut şi multe lipsuri de la brigadă. În cele 680 zile „lipsă-tractorist", socotind în medie cîte 4 hantri pe zi, s-ar fi putut realiza circa 2700 hantri, respectiv 3,5 procente din planul anual. De toate acestea se fac vinovaţi şefii de brigadă şi pontatorii alimentatori respectivi, cît şi conducerea staţiunii.

Mecanizatorilor li s-au prezentat apoi sarcinile de plan pe anul următor. Pe scurt acestea sînt: realizarea unui volum de 85.800 hantri, revenind cîte 535 hantri per tractor convenţional, un preţ de cost de 60,14 lei per hantru, un consum mediu de 11,5 kg motorină la hantru şi 5% ulei din carburantul principal. Pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor, parcul de tractoare şi maşini agricole va fi mărit în anul ce vine prin înzestrarea staţiunii cu încă 30 tractoare noi UTOS, 45 pluguri purtate, 60 de semănători pentru păioase şi porumb, 10 combine etc. Datorită îmbunătăţirii structurii parcului de maşini, lucrările agricole vor putea fi făcute la timp şi de calitate, chezăşuind obţinerea în anul 1961 a unor producţii mult mai sporite la hectar.

Luînd cuvîntul mecanizatorii s-au angajat să obţină în 1961 indici şi mai înalţi în exploatarea utilajului ce-l mînuiesc şi producţii mari pe terenul lucrat. Neagu Ion, şeful brigăzii care lucrează pe ogoarele G.A.C. Brîncoveni, de pildă, s-a angajat să depăşească planul de producţie cu 1.300 de hantri, să economisească carburanţi în valoare de 1 leu de fiecare hantru, iar la reparaţii, cîte 2 lei de hantru la tractoarele K. D. şi cîte 5 lei la UTOS-uri, să depăşească producţiile planificate în gospodăria colectivă cu 200—300 de kg la ha. Pe baza acestor angajamente el a chemat la întrecere socialistă toate brigăzile din S.M.T. Răspunzînd chemării, toate brigăzile de tractoare din S.M.T. Ciulniţa şi-au luat angajamente asemănătoare.

I. LEŞEANU

Sarcini de producţie diferenţiate de la brigadă la brigadă

Recent, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei agricole de stat Odobeşti au dezbătut sarcinile de plan ce le revin pe anul 1961. Ei au făcut importante propuneri privind creşterea pe mai departe a producţiei, scăderea preţului de cost şi creşterea productivităţii muncii. Ţinînd seama de posibilităţi, de propunerile făcute, de cerinţele dezvoltării unităţii, gospodăria noastră a spus tov. inginer şef Blidaru, îşi planifică o producţie medie de struguri la ha de 9.200 de kg, pe cele 1580 de ha cu vie pe rod existente, plantarea a 40 de ha cu viţe altoite din soiurile raionate, punerea pe spalieri a 50 de ha de vie pe rod, folosind materiale locale, intensificarea acţiunii de completare a golurilor în plantaţiile tinere şi cele pe rod. La defalcarea sarcinilor de producţie pe secţii şi brigăzi — a spus în continuare inginerul şef — s-a ţinut cont de posibilităţile reale ale fiecărei secţii şi brigăzi. Astfel, s-a avut în vedere densitatea butucilor, vîrsta plantaţiilor, componenţa soiurilor, fertilitatea solului şi expoziţia terenului, gradul de dotare cu utilajul necesar procesului de producţie, rezultatele obţinute în anii trecuţi, experienţa colectivului de muncă al fiecărei brigăzi. Toate acestea fac ca sarcinile de plan să difere de la brigadă la brigadă. Brigada condusă de tovarăşul Savin Gheorghe a primit ca sarcină de plan pe 1961 o producţie medie de 13.600 de kg de struguri la ha. Aceasta este brigada cu sarcina de plan cea mai mare. Brigada tov. Savin deţine plantaţii bine închegate, cu procent mic de goluri, este bine dotată cu utilajul şi materialele necesare procesului de producţie, în componenţa plantaţiei predomină soiuri productive ca Galbenă de Odobeşti, Plăvaie, Băbească. În plus plantaţia brigăzii este aşezată pe un teren cu înclinare mică, fără pericol de eroziune, ceea ce permite efectuarea lucrărilor solului în condiţiuni mai bune şi mai lesnicioase. Plantaţia are o vîrstă de cca 30—40 ani, fiind în plin rod, iar tovarăşul Savin Gheorghe o deţine de la începutul înfiinţării gospodăriei şi îi cunoaşte posibilităţile.

Deşi au aceleaşi condiţii în ce priveşte vîrsta plantaţiilor şi densitatea de butuci la ha şi o experienţă apropiată de a brigăzii tovarăşului Savin, brigăzile conduse de Amăriuţii Toma şi Sandu Constantin au primit ca sarcină de plan 13.000 de kg de struguri în medie la ha. Cele două brigăzi au primit o sarcină de plan mai mică fiindcă în ce priveşte expoziţia terenului şi gradul său de frămîntare, componenţa soiurilor şi posibilităţile de efectuare a lucrărilor solului, plantaţia lor oferă condiţiuni ceva mai puţin avantajoase decît plantaţia tov. Savin. Din cauza unui procent mai ridicat de goluri în plantaţie — a cărei vîrstă e de circa 50 de ani şi are un potenţial de producţie mai mic — brigada condusă de brigadierul Caraghinov Toader a primit ca sarcină de plan o producţie medie de struguri de 11.000 de kg la ha. La primirea acestei sarcini, care-i destul de mare s-a ţinut seama că oamenii din brigadă au o experienţă ridicată, iar în anii trecuţi s-au aplicat corect lucrările necesare şi via se prezintă bine.

Deşi sarcinile de producţie sînt destul de mari, muncitorii, brigadierii, şefii de secţii de la G.A.S. Odobeşti s-au angajat să le depăşească. Brigăzile conduse de Savin Gheorghe, Amăriuţii Toma, Sandu Constantin, Caraghinov Toader şi Stroescu C., de pildă, s-au angajat să dea cîte 500 de kg de struguri la ha peste sarcinile de plan, iar brigăzile conduse de Morărescu Gh. şi Daneş Gheorghe cîte 200 de kg peste plan etc. Secţia condusă de tov. Stoica s-a angajat să reducă preţul de cost al strugurilor cu 0,03 lei per kg sub cel planificat.

Din analiza sarcinilor de plan şi angajamentelor luate rezultă că G.A.S. Odobeşti va obţine în 1961 un beneficiu mai mare decît cel obţinut în 1959 şi 1960. Şi trebuie spus că şi în aceşti ani, beneficiile G.A.S. Odobeşti au fost destul de mari: 5.491.000 lei în 1959 şi peste 9.000.000 lei anul acesta, cînd peste 1.200.000 lei din aceste beneficii se datorează reducerii cheltuielilor de producţie.

N. SAVIN
student
la Institutul Agronomic
Bucureşti

PLANIFICAREA FOLOSIRII FORŢEI DE MUNCĂ

(Urmare din pag. 1)

va consuma la fiecare lucrare şi ce producţii va trebui să realizeze. Lucrul acesta ne serveşte îndeosebi la aplicarea retribuţiei în raport cu producţia obţinută. În gospodărie se aplică acordul individual. Acest sistem al planificării şi evidenţei muncii pe baza fişelor sau devizelor de lucrări l-am introdus în cadrul gospodăriei anul trecut, şi el a dat rezultate destul de bune. Pe lîngă faptul că ne ajută la justa repartizare a forţei de muncă, el ne dă putinţa să avem în permanenţă un control riguros asupra zilelor-muncă cheltuite, evitînd astfel risipa acestora.

Într-adevăr, din cîte ne putem da seama, sistemul de planificare şi evidenţă a cheltuirii de muncă, practicat de gospodăria colectivă din Hărman, este bun. Stabilindu-se încă de la începutul anului baremuri de zile-muncă şi producţiile ce trebuie obţinute, colectiviştii sînt învăţaţi să nu facă risipă de muncă ci, dimpotrivă, s-o folosească cît mai economic. De asemenea, ştiind că retribuţia se face nu numai după numărul de zile-muncă efectuat ci şi după producţie, colectiviştii sînt cointeresaţi să execute lucrările la timp şi de calitate cît mai bună. De aceea şi cazurile de refacere a lucrărilor din cauza calităţii necorespunzătoare sînt foarte rare.

Nu încape îndoială că prin aplicarea retribuţiei după producţie, printr-o judicioasă planificare, organizare şi evidenţă a muncii, gospodăria colectivă din Hărman, raionul Codlea, izbuteşte să obţină producţii sporite atît în sectorul vegetal cît şi în cel animal şi prin aceasta să asigure membrilor săi venituri tot mai mari. Un singur exemplu în această privinţă este destul de concludent. Astfel, pentru cele 859 de zile-muncă lucrate anul acesta în gospodăria colectivă, familia colectivistului Hedwig Toma, a primit 2.835 kg. de cereale, 2.577 kg. cartofi, 2.577 kg. furaje, 215 kg. zahăr şi 12.885 lei. La acestea se adaugă plata suplimentară pentru depăşirea producţiei. Numai pentru depăşirea producţiei la seminceri de sfeclă Hedwig Toma a primit 600 lei.

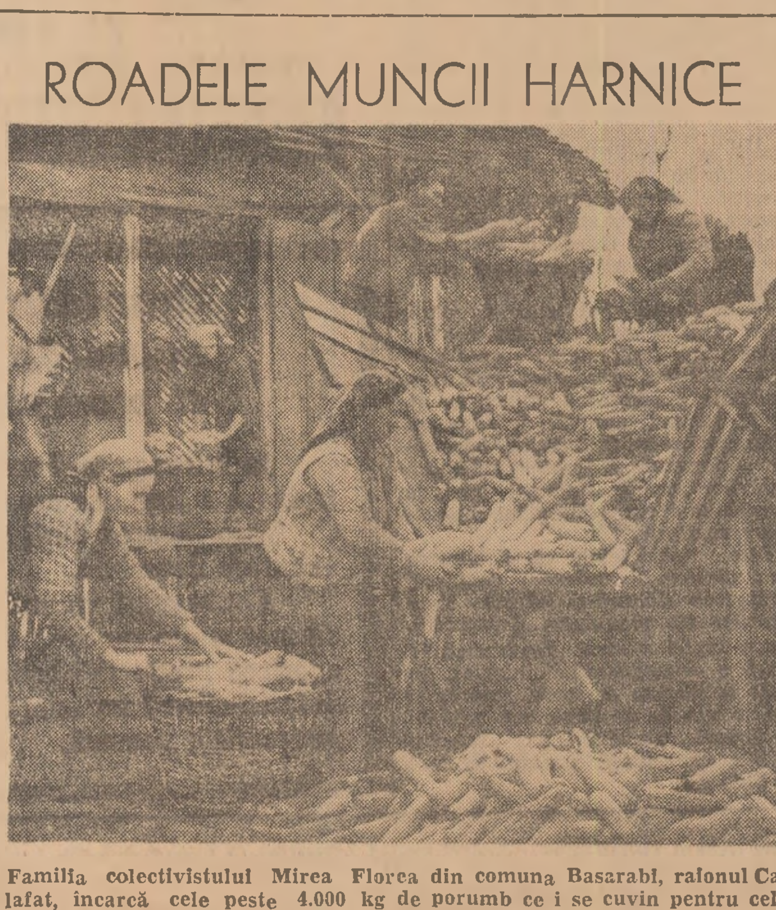
Aflîndu-ne într-o perioadă cînd se întocmesc planurile de producţie pentru anul viitor socotim că ar fi bine ca un număr cît mai mare de unităţi să folosească experienţa bună a gospodăriei colective din Hărman în ce priveşte planificarea şi urmărirea consumului de zile-muncă pe bază de fişe sau devize de lucrări, astfel că în anul ce vine să se lichideze într-o măsură şi mai mare irosirea de zile-muncă, să li se sporească valoarea şi să crească importanţa acestei categorii economice.

Creşte numărul colectiviştilor în raionul Turnu Măgurele

În ultimele zile, în comunele din raionul Turnu Măgurele peste 5.000 de familii de ţărani muncitori au cerut să fie înscrişi în gospodăriile colective. În prezent, 16 comune din raion au agricultura complet colectivizată. Cele 33 de gospodării colective existente cuprind aproape 19.000 de familii şi dispun de 59.000 de ha.

LINCA NAIDIN
corespondent

ROADELE MUNCII HARNICE

Familia colectivistului Mirea Florea din comuna Basarabi, raionul Calafat, încarcă cele peste 4.000 kg de porumb ce i se cuvin pentru cele 704 zile-muncă efectuate în gospodăria colectivă.

Au depăşit planul de mărire a efectivului de taurine

Colectiviştii din raionul Botoşani, regiunea Suceava, au luat măsuri pentru sporirea numărului de animale, proprietate obştească şi consolidarea sectorului zootehnic al gospodăriilor lor. Punînd accentul pe mărirea numărului de animale, folosind prăsila proprie — gospodăria colectivă din comuna Roma are în prezent un număr de 307 capete taurine, din care 138 vaci şi juninci, gospodăria depăşind prevederile planului de creştere a efectivului de taurine cu 78 capete.

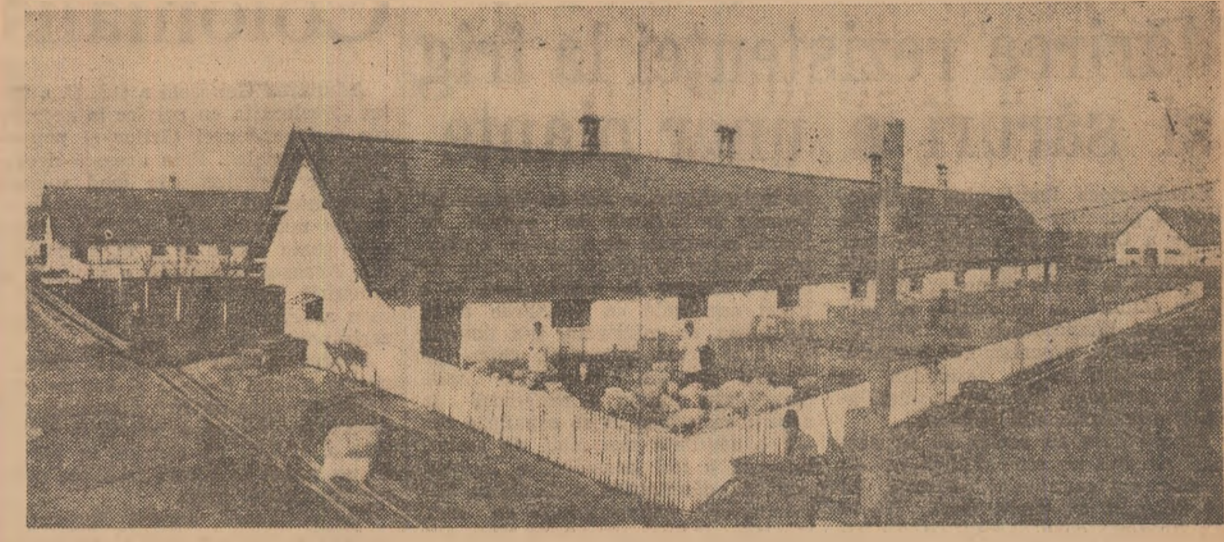
Succese însemnate pe linia creşterii efectivului de animale s-au înregistrat şi în G.A.C.-urile din Bucecea, Botoşani şi altele. Pe întregul raion, faţă de planul de 1.196 capete, efectivul de taurine al G.A.C.-urilor a ajuns la 1.800 capete, din care 709 capete vaci şi juninci.

Cazarea întregului efectiv de animale este asigurată. În acest an colectiviştii au construit încă 13 grajduri. De asemenea a fost asigurată şi hrana animalelor pe timpul iernii, aceasta constînd îndeosebi din furaje însilozate, fînuri şi borhot de sfeclă de zahăr.

Ing. C. GAVRILĂ
corespondent

În contul anului viitor

Crescătorii de animale din Trustul regional Gostat Cluj au livrat luni primele cantităţi de lapte în contul anului viitor. Gospodăriile de stat clujene au obţinut succese însemnate şi la producţia de carne. Pînă acum gospodăriile agricole de stat din această regiune au obţinut, peste prevederile planului anual, mai mult de 330 tone carne. Succesele se datoresc măririi efectivelor de animale de rasă valoroasă, extinderii bazei furajere, bunei îngrijiri a animalelor şi hrănirii lor raţionale cu nutreţuri însilozate.

În gospodăria de stat Buftea, regiunea Bucureşti a fost introdusă mica mecanizare la evacuarea gunoiului de grajd şi la transportul furajelor. Foto: AGERPRES

Pentru recolte şi mai mari în 1961

Colectiviştii din comuna Cuza Vodă, raionul Medgidia, au reuşit să obţină în acest an, în condiţii climaterice nu tocmai prielnice, recolte bune la hectar. Pentru a cunoaşte metodele aplicate şi mai cu seamă ceea ce vor face colectiviştii pentru obţinerea în 1961 de recolte şi mai mari, am avut, de curînd, o convorbire cu tov. Cristea Bălan, preşedintele gospodăriei colective. Redăm mai jos cele discutate.

— Vă rugăm să ne vorbiţi pe scurt, despre producţiile obţinute anul acesta de gospodăria dvs.

— Bilanţul muncii noastre în această privinţă este concretizat în următoarele cifre: 3.100 kg. porumb boabe (plan 2.500 kg.), 1.470 kg. floarea-soarelui (plan 1.300 kg.), 1.416 kg. grîu la ha. şi 18.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Dacă ţinem seamă că timpul ne-a fost potrivnic în cea mai mare parte a anului şi de recoltele pe care le realizam în anii nu prea îndepărtaţi în asemenea condiţii de climă, aceste producţii medii sînt destul de bune. Ele însă nu ne mulţumesc. Faptul că noi am recoltat de pe 100 de ha. de teren — pe care l-am fertilizat cu îngrăşăminte naturale, unde am folosit sămînţă dublu hibridă generaţia întîia şi unde am aplicat, la timp şi bine, trei praşile mecanice şi manuale — cîte 5.000 kg. de porumb boabe la ha., ne arată că putem obţine recolte şi mai mari la ha. chiar în condiţii nefavorabile de climă. În sprijinul acestei afirmaţii stau şi recoltele de peste 1.700 kg. floarea-soarelui şi peste 22.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. obţinute în acest an pe unele parcele.

— Ce măsuri aţi luat în scopul obţinerii de producţii mari în 1961?

— Spre deosebire de anul trecut, arătura de bază pe cele 985 de ha. însămînţate cu grîu a fost făcută cu 3—5 cm. mai adîncă. Pe 60 de ha. s-au administrat îngrăşăminte naturale, cîte 10 tone la ha., pe 20 de ha. s-au împrăştiat cîte 200 kg. cenuşă la ha. Au mai fost fertilizate cu îngrăşăminte chimice 100 de ha., iar în primăvară vom mai da îngrăşăminte azotoase pe parcelele unde grîul va ieşi slab din iarnă. De asemenea, întreaga suprafaţă a fost însămînţată numai cu soiuri de înaltă productivitate. Vom avea grijă să efectuăm, dacă va fi nevoie, 1—2 grăpări pe întreaga suprafaţă pentru spargerea crustei şi oprirea evaporării apei din sol. O lucrare nouă şi în acelaşi timp de mare importanţă pentru condiţiile noastre va fi irigarea unor sole în suprafaţă totală de 99 de ha. de grîu.

Toate acestea, precum şi combaterea eventualilor dăunători, ne vor asigura cu siguranţă o recoltă de grîu cu cel puţin 5—600 kg. mai mare la ha., decît am realizat în acest an.

Lupta pentru obţinerea de recolte mari la celelalte culturi, noi am început-o încă din vară prin efectuarea arăturilor imediat ce s-a eliberat terenul de culturile păioase. De cîteva zile s-au terminat în gospodăria noastră şi arăturile adînci de toamnă, destinate însămînţărilor de primăvară. În această toamnă, arăturile s-au executat la 30—32 cm., adică cu 5—6 cm. mai adînc ca în anul trecut. Ca urmare a sporirii cu mult faţă de anul trecut a efectivelor de animale, noi am putut aplica în această toamnă, o dată cu arătura adîncă, îngrăşăminte naturale pe aproape 300 de ha. De asemenea în primăvară, la pregătirea terenului în vederea însămînţărilor, vom mai fertiliza cel puţin 300 ha. cu gunoi de grajd şi 150 de ha. cu îngrăşăminte chimice. Pe 100 de ha. vom administra îngrăşăminte chimice pe faze de vegetaţie.

Paralel cu fertilizarea solului vom acorda în primăvară o mai mare atenţie lucrărilor de întreţinere şi de pregătire a ogoarelor de toamnă, folosirii seminţelor de înaltă productivitate. Toată suprafaţa de porumb, de pildă, va fi însămînţată cu sămînţă dublu hibridă. Pentru lucrările de întreţinere a culturilor am întocmit, odată cu planul de producţie pe 1961, un plan tehnic de lucrări pentru fiecare cultură în parte. Pentru cultura porumbului, de exemplu, planul tehnic prevede, printre altele, asigurarea unei densităţi de 35.000 plante la ha. pe terenul irigat şi 28.000—30.000 de plante la ha. pe cel neirigat.

Executarea a 3-4 praşile mecanice şi trei manuale (în acest an s-au făcut numai 2 praşile mecanice şi manuale), aplicarea polenizării artificiale suplimentare pe 300 de ha. din 700 însămînţate, lucru ce nu s-a executat pînă acum în gospodăria noastră, administrarea de îngrăşăminte chimice pe faze de vegetaţie, precum şi irigarea a 147 de ha. sînt de asemenea lucrări noi pe care le vom aplica.

Pentru cultura florii-soarelui sînt prevăzute, pe lîngă fertilizarea solului cu cîte 10 tone de gunoi şi 200 kg. superfosfat la ha., care au fost administrate odată cu arătura adîncă de toamnă, 4 praşile mecanice şi 3 manuale, polenizarea artificială suplimentară şi irigarea a 69 de ha., iar pentru sfecla de zahăr, 5 praşile şi irigarea a 20 de ha.

— În afară de culturile şi suprafeţele arătate veţi mai iriga şi altele?

— Respectarea asolamentului, a amplasamentului culturilor în sistem irigat ne determină să udăm, la anul, suprafeţe întinse de culturi furajere, viţă de vie etc. Astfel, vor fi irigate 105 ha. de borceag pentru fîn şi masă verde, 18 ha. de lucernă 78 de ha. de vie pe rod şi tînără şi alte culturi. În total vom iriga 734 de ha.

Cele arătate precum şi cointeresarea materială a colectiviştilor — vom aplica, în continuare, sistemul retribuirii muncii şi după producţia obţinută — ne îndreptăţesc să afirmăm că în anul viitor vom putea obţine recolte şi mai sporite de porumb boabe. La porumbul pentru siloz ne-am propus să obţinem 40.000 kg. la ha., la floarea-soarelui între 1800—1900 kg. la ha., iar la sfecla de zahăr cîte 40.000 kg. la ha. Recolte mari vom realiza, prin irigare, şi la culturile furajere, ceea ce ne va da posibilitatea asigurării furajelor necesare.

V. CAZACU

La G. A. S. Cernavodă

Introducerea reţelei de apă trebuie urgentată

În gospodăria de stat Cernavodă creşterea şi îngrăşarea porcilor a luat în ultimii ani o mare dezvoltare. În acest an, de pildă, numărul porcilor îngrăşaţi depăşeşte 5.000 de capete, iar cel al scroafelor fătătoare 300 de capete. La anul, aici se vor îngrăşa peste 9.000 de porci, iar numărul scroafelor fătătoare va creşte cu încă o sută.

Se ştie că în medie un porc consumă circa 10 litri de apă pe zi, ceea ce înseamnă 3,6 tone de apă pe an. Pentru efectivul de porci din acest an s-au transportat circa 25.000 de tone de apă. La anul, cantitatea de apă necesară aproape se va dubla.

Asigurarea acestor mari cantităţi de apă se face, în această gospodărie, din Dunăre şi se transportă cu sacaua. De aceea, aprovizionarea cu apă a sectorului porcin se face anevoios şi cu cheltuieli mari. Numai în anii 1960 şi 1961 se vor cheltui peste 700.000 lei pentru transportul apei.

Pentru o bună aprovizionare cu apă a sectorului zootehnic — aprovizionare cu cheltuieli cît mai mici — numeroase gospodării de stat din regiunea Constanţa au instalat reţele de apă. În gospodăria de stat Costache Burcă, de pildă, alimentarea cu apă a animalelor prin reţele se face în condiţii foarte bune şi se realizează anual o economie de aproape 90.000 lei. În gospodăria de stat Cernavodă unde sectorul porcin este mare, această economie ar fi de ordinul sutelor de mii.

Se pune întrebarea: cunoaşte consiliul gospodăriei de stat Cernavodă acest lucru?

Răspunsul este afirmativ.

Încă din luna septembrie 1959, tehnicienii gospodăriei — cu sprijinul tovarăşului Valeriu Tîrnăcop inspector al băncii agricole Medgidia — au făcut studii şi calcule economice privind introducerea reţelei de apă. Din studiile şi calculele efectuate a reieşit că pentru facerea unui puţ şi instalarea reţelei de apă s-ar cheltui circa 211.000 lei, sumă ce se putea obţine prin credite pe termen scurt. Raportată această sumă la cheltuielile de peste 700.000 lei necesare pentru transportul apei în 1960 şi 1961, rezultă că creditele primite pe termen scurt pentru mica mecanizare puteau fi repede rambursate din economiile obţinute de gospodărie prin schimbarea sistemului de aprovizionare cu apă.

În scopul introducerii reţelei de apă în sectorul porcin, consiliul gospodăriei a intervenit la Trustul Gostat Constanţa încă din toamna anului 1959, prezentînd, totodată, calculele economice estimative şi foloasele ce s-ar putea obţine. A trecut de atunci mai bine de un an de zile. Cu toate acestea încă nu s-a dat aprobarea pentru începerea lucrărilor de instalare a reţelei de apă. Şi trebuie spus că în 1959 nu s-au folosit decît 26 la sută din creditele ce au fost alocate G.A.S.-urilor din regiune pentru mica mecanizare.

Trustul regional Gostat trebuie să ia măsuri grabnice pentru definitivarea devizului respectiv şi începerea lucrărilor.

C. VASIA

Din experienţa G. A. S. Salonta-Oradea

Spre producţii de porumb din ce în ce mai sporite

G.A.S. Salonta, regiunea Oradea, are o bogată experienţă în cultura porumbului. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei s-au putut convinge în ultimii ani că prin aplicarea corespunzătoare şi a întregului complex de măsuri agrotehnice cerut de cultura porumbului se pot obţine la hectar recolte din ce în ce mai sporite.

Deosebit de importantă pentru mărirea producţiei de porumb s-a dovedit a fi arătura adîncă de toamnă. Acum 3 ani, în toamnă, n-au fost executate arături adînci pentru porumb. Semănat în arătură de primăvară, executată abia în luna mai, porumbul a răsărit neuniform şi s-a dezvoltat slab mai ales din lipsă de apă, producînd în medie numai 2.401 kg. la ha., pe suprafaţa de 308 hectare.

Faptele de mai sus au dat de gîndit conducerii gospodăriei care, sub îndrumarea organizaţiei de partid, a luat măsuri pentru executarea în toamna anului 1958 a arăturilor adînci pe o suprafaţă mult mai mare. Ca urmare, în 1959 a fost obţinută de pe 326 de ha. o producţie de 3.800 kg. porumb la ha. Recolta putea fi şi mai mare dacă terenul era îngrăşat şi irigat, fapt dovedit de producţia realizată în anul acesta, cînd de pe 312 de hectare au fost recoltate, în medie, cîte 4.460 kg. porumb boabe la ha.

Obţinerea acestei recolte de porumb se datoreşte în mare măsură arăturilor adînci de toamnă. În toamna anului 1959 a fost arată aproape întreaga suprafaţă destinată culturii porumbului (au mai rămas doar 5 ha. care au fost arate în primăvară şi pe care producţia medie la ha. a atins numai 2.000 kg. boabe).

Arătura de toamnă a fost executată la o adîncime de 28—30 cm. şi odată cu ea au fost încorporate în sol cîte 20 tone de îngrăşăminte organice şi 200 kg. de superfosfat la ha., pe parcelele cu o fertilitate mai scăzută.

În primele zile ale primăverii, cînd terenul s-a zvîntat, s-a trecut la întreţinerea ogorului, executîndu-se grăparea. După cîteva zile, s-a lucrat din nou terenul cu cultivatorul sau discul, încorporîndu-se totodată în sol cîte 400 kg. superfosfat la ha. Pînă la însămînţare terenul a fost menţinut curat de buruieni şi fără crustă. Cu 4—5 zile înainte de semănat pe întreaga suprafaţă s-a lucrat din nou cu cultivatorul la adîncimea de 8—10 cm., în scopul de a se crea un bun pat germinativ. Odată cu această lucrare au mai fost încorporate cîte 200 kg. îngrăşăminte chimice cu azot la ha.

În terenul astfel pregătit, la data de 14 aprilie, cînd temperatura solului la adîncimea de însămînţare s-a menţinut cîteva zile constantă la 8—10° C, s-a început semănatul porumbului, la adîncimea de 8—10 cm. Adîncimea de semănat a variat în raport cu natura solului: pe terenurile mai uşoare s-a însămînţat mai adînc, iar pe cele mai reci şi mai umede, mai la suprafaţă. Distanţa între rînduri a fost de 80 cm. pe terenurile amenajate pentru irigat, iar pe restul suprafeţei de 100 cm. Întreaga suprafaţă a fost însămînţată cu porumb dublu hibrid.

După 5—6 zile de la însămînţare, s-a trecut la îngrijirea culturii de porumb, executîndu-se o grăpare în scopul distrugerii buruienilor şi crustei formate. După răsărirea plantelor, s-a lucrat de 3—4 ori cu sapa rotativă, după care s-a executat primul prăşit mecanic printre rînduri, la adîncimea de 10—12 cm. Pe rînd, s-a prăşit manual, şi în acelaşi timp s-a executat şi răritul porumbului, lăsîndu-se cîte o plantă la 25—30 cm. pe rînd. În felul acesta, s-a asigurat o densitate de peste 40.000 de plante la hectar. Cînd porumbul a avut şase frunze, s-a executat a doua praşilă mecanică la adîncimea de 7 cm., odată cu care s-a făcut o îngrăşare suplimentară, încorporîndu-se în sol cîte 150 kg. de azotat de amoniu la hectar.

La cîteva zile după a doua praşilă, pe suprafaţa amenajată pentru irigat s-a aplicat, în funcţie de starea de vegetaţie a plantelor şi de rezerva de apă existentă în sol, primul udat, dîndu-se 200 m.c. apă la ha., după care a urmat apoi a 3-a praşilă mecanică la adîncimea de 4 cm.

În perioada de înspicare, cînd spicul se afla în burduf şi nu mai tîrziu de apariţia inflorescenţei mascule, cultura a fost irigată a doua oară, dîndu-se de data aceasta 400 m.c. apă la hectar. Udarea a fost efectuată în timpul nopţii deoarece ziua era prea cald. Pe unele parcele irigate au fost obţinute producţii cu mult mai mari decît cele realizate la porumbul cultivat în uscat. Astfel de pe suprafaţa de 20 ha. au fost recoltate cîte 6.646 kg. porumb-boabe la ha., iar de pe alte 20 de ha., cîte 7.200 kg. porumb-boabe la ha.

Şi de pe terenurile neamenajate pentru irigat au fost obţinute recolte mari de porumb, datorită mai ales bunei întreţineri a culturii. Bine îngrijite, plantele au putut valorifica într-un procent mult mai mare apa şi substanţele hrănitoare din sol, obţinîndu-se pe anumite parcele producţii aproape egale cu cele de pe unele suprafeţe irigate. Trebuie subliniat însă că parcelele neirigate de pe care au fost obţinute astfel de producţii au avut o fertilitate mult mai mare decît cele cultivate în sistem irigat. De aici se desprinde necesitatea ca gospodăria să acorde în viitor o atenţie deosebită întregului complex de măsuri agrotehnice şi în special fertilizării terenurilor care vor fi irigate, deoarece numai în felul acesta se pot obţine producţii sporite.

La Plenara C.C. al P.M.R. din 31 octombrie—1 noiembrie 1960, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat necesitatea aplicării întregului complex de măsuri agrotehnice în mod diferenţiat, potrivit condiţiilor specifice fiecărei zone, în scopul măririi continue a producţiei la ha. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii G.A.S.-Salonta trebuie să folosească şi pe viitor experienţa căpătată în cultura porumbului, să depună eforturi susţinute pentru a evita executarea şablon a măsurilor agrotehnice cerute de această plantă. În ceea ce priveşte arăturile adînci de toamnă pentru însămînţările de primăvară, se simte nevoia ca, ţinîndu-se seama de specificul fiecărei sole, să se adîncească stratul arabil prin adaptarea la pluguri a scormonitoarelor. În felul acesta se vor crea plantelor condiţii şi mai bune de creştere şi dezvoltare. În această perioadă trebuie transportat tot gunoiul de grajd la cîmp şi încorporat odată cu arătura adîncă de toamnă. Dacă acest lucru nu e posibil, îngrăşămintele organice trebuie transportate chiar pe timpul iernii, depozitate la marginea tarlalelor şi apoi introduse în sol la primăvară printr-o bună discuire. Trebuie folosite în măsură cît mai mare şi cît mai chibzuit îngrăşăminte chimice.

Aplicînd în mod diferenţiat măsurile agrotehnice cerute de cultura porumbului, muncitorii, tehnicienii şi inginerii G.A.S.-Salonta vor putea obţine în anul viitor producţii şi mai frumoase, contribuind astfel la realizarea importantelor sarcini trasate oamenilor muncii din agricultură de cel de-al treilea Congres al P.M.R.

IOAN MATIU
corespondent

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Mărirea rezistenței la frig și săruri a unor plante

Colaboratorii Institutului de fiziologie a plantelor al Academiei de științe a U.R.S.S. au stabilit că prin sterilizarea solului poate fi mărită rezistența la frig a plantelor iubitoare de căldură. Ei au stabilit că prin reducerea temperaturii, se intensifică activitatea organismelor patogene din sol, care reduc rezistența la frig a plantelor. Sterilizînd solul, aceste organisme sînt distruse.

Experiențele au arătat că în aceleași condiții de temperatură, 80—90 la sută din castraveții cultivați în sol obișnuit au pierit după 7—10 zile, în timp ce acei cultivați în sol steril au pierit numai în proporție de 10—15 la sută. A reieșit, de asemenea, că după sterilizarea solului, recolta de castraveți crește cu 20—25 la sută.

Sterilizarea s-a făcut prin introducerea în sol a preparatelor folosite în prezent la tratarea semințelor.

În prezent, se fac cercetări în scopul de a se clarifica condițiile de mărire a rezistenței la frig a bumbacului și porumbului. Aceste culturi sînt mai răspîndite decît cele legumicole și extinderea lor în zonele nordice are o deosebită importanță economică.

*

Oamenii de știință sovietici studiază și posibilitățile de sporire a rezistenței la unele săruri a plantelor cultivate.

Astfel, omul de știință Pavel Ghenkel a efectuat o serie de experiențe la baza cărora a pus învățătura lui Darwin și Miciurin cu privire la înalta capacitate de adaptare a plantelor tinere la diferitele condiții de mediu. Înainte de însămînțare, el a tratat semințele cu o soluție slabă de sulfat de magneziu. S-a dovedit că după acest tratament, chiar din primele zile ale dezvoltării sale, planta și-a format o rezistență la săruri: ea a început să asimileze din sol o cantitate mai mică de săruri; totodată a fost considerabil limitată acțiunea dăunătoare a sărurilor. Semănăturile experimentale de mei, bumbac și floarea-soarelui au dat recoltă dublă față de cele obișnuite.

Omul de știință a stabilit că plantele se adaptează în mod diferit la diferite săruri, deci și la diferite soluri saline. Ținînd seama de împărțirea existentă — în trei categorii — a solurilor sărate, Ghenkel a elaborat o metodă de sporire a rezistenței la săruri a plantelor agricole pe două din aceste categorii de soluri, iar în prezent el studiază mecanismul de adaptare a plantelor la solurile din categoria a treia.

Ca urmare a îmbinării tuturor acestor metode cu procedeele agrotehnice și ameliorative, vor putea fi însămînțate sute de mii de hectare de pămînturi sărăturoase aflate în prezent în paragină, din regiunea Volga, din Kazahstan și Asia Centrală. De asemenea, se va putea mări astfel considerabil recolta pe teritoriile deja valorificate, dar care suferă din cauza surplusului de săruri.

O originală unealtă agricolă

Inginerii sovietici au construit o originală unealtă agricolă — un dispozitiv pentru formarea șănțulețelor, care are destinația să contribuie la reținerea apelor provenite din topirea zăpezilor și din revărsări în regiunile cu insuficientă umiditate.

Piesele principale ale dispozitivului sînt niște discuri sferice excentrice, care în timpul deplasării cultivatorului se adîncesc alternativ în pămînt și formează o rețea de șănțulețe dispuse pe cîmp asemenea carourilor de pe o tablă de șah. Fiecare șănțuleț este calculat pentru reținerea a aproximativ 20 litri de apă. În total, pe un hectar se formează 13.000—14.000 de asemenea șănțulețe, ceea ce asigură reținerea a cel puțin 260 tone de apă provenită din topirea zăpezilor și din revărsări și evită de asemenea spălarea solului. Apele se repartizează uniform pe întreaga suprafață.

Productivitatea dispozitivului este de 45 ha pe schimb.

Experiențele efectuate în regiunea pămînturilor desțelenite din Kazahstan au arătat că folosirea acestuia asigură obținerea unei recolte suplimentare de grîu de 1,7 chintale la hectar.

Primăvara nu sînt necesare nici un fel de cheltuieli suplimentare pentru nivelarea terenului — această lucrare este asigurată prin lucrarea obișnuită a pămîntului înainte de însămînțare.

Producția noilor dispozitive pentru formarea de șănțulețe va începe în anul viitor la Uzina constructoare de mașini agricole din Novosibirsk.

Colonialismului i-a bătut ceasul

Adunarea Generală a O.N.U. a votat „Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale". Prin această declarație se proclamă în mod solemn necesitatea de a se pune capăt imediat și necondiționat colonialismului sub toate formele și manifestările lui. Aceasta constituie o victorie a omenirii împotriva colonialismului care a ținut în cea mai cruntă mizerie popoarele afro-asiatice.

Pentru această hotărîre de însemnătate uriașă, precum și pentru alte probleme care au fost discutate, cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. va rămîne în istorie ca un punct însemnat în lupta pentru progres și pace.

La obținerea acestei însemnate victorii a forțelor păcii și progresului împotriva imperialismului și colonialismului, un rol deosebit de important l-a avut U.R.S.S., care prin șeful guvernului său, N. S. Hrușciov, a ridicat la O.N.U. problema lichidării neîntîrziate și definitive a colonialismului și a prezentat istorica Declarație cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

În cuvîntările lor delegații tinerelor state scăpate de curînd de sub jugul colonialismului și-au exprimat recunoștința față de U.R.S.S. care a propus cu hotărîre problema abolirii colonialismului „Trebuie să fim cu toții recunoscători Uniunii Sovietice și președintelui Consiliului de Miniștri, Hrușciov, pentru eforturile depuse în vederea includerii pe ordinea de zi a O.N.U. a problemei abolirii colonialismului și pentru lupta neobosită în vederea rezolvării acestei probleme", a spus delegatul ceylonez, A. B. Perera.

Un rol important au avut toate țările socialiste, ai căror reprezentanți la O.N.U. au demascat adevărata față a colonialismului și au cerut lichidarea lui. Nu vor fi uitate niciodată cuvintele rostite împotriva colonialismului de către șeful delegației țării noastre, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej,

„Colonialismul este sinonim cu asuprirea națională și socială dusă la extrem; el evocă imaginea a zeci de milioane de oameni vînduți ca sclavi, închiși în rezervații și lagăre de concentrare, decimați de foamete și boli, ținuți în bezna inculturii. Colonialismul înseamnă ciopîrțirea arbitrară a unor vaste teritorii, menținerea samavolnică a numeroase state în afara vieții internaționale, crearea unor primejdioase focare de tulburări și conflicte pe plan mondial", spunea, printre altele, iubitul fiu al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În dezbaterile îndelungi, care au avut loc la Adunarea Generală a O.N.U. s-a constatat, în același timp, că forțele imperialiste — S.U.A., Anglia, Franța și altele — se opun cu înverșunare eliberării popoarelor de sub jugul colonial.

Reprezentanții puterilor colonialiste n-au avut curajul să voteze împotriva proiectului de declarație, dar ei s-au abținut de la vot. (Aceștia sînt delegații S.U.A., Angliei, Franței, Belgiei și Australiei, care se află în bună companie cu delegați ai țărilor fasciste Spania și Portugalia, cu reprezentanți ai rasiștilor din Uniunea Sud-Africană, precum și cu unelte ale imperialiștilor ca acei din Republica Dominicană).

N-au avut curaj să se ridice fățiș împotriva popoarelor, dar ei vor face tot ce le va sta în putință pentru menținerea colonialismului într-o formă sau alta.

Un viu exemplu al mașinațiunilor urzite de colonialiști îl constituie evenimentele din Congo și războiul sîngeros împotriva poporului algerian; îl constituie expedițiile de pedepsire din Kenya, regimul de cruntă teroare din Angola și Mozambic, bombardarea din avioane a populației din Oman, la care se adaugă acțiunile provocatoare ale S.U.A. la adresa Cubei. Încercările imperialiștilor de a menține mai departe colonialismul, vor fi însă zadarnice. Toate popoarele care încă mai zac, sub o formă sau alta, în robia colonialismului, vor fi eliberate. Colonialismului i-a bătut ceasul și va trebui să fie înlăturat.

Jos mîinile de pe Laos!

În Laos, trupele guvernamentale, în colaborare cu populația locală, continuă luptele împotriva rebelilor, arată o telegramă venită din Laos. Altă telegramă, venită din aceeași țară însîngerată, vestește că „din rîndul trupelor rebele fac parte detașamente americane, sud-vietnameze, filipineze și ciankaișiste, precum și trupe ale armatei tailandeze". Ceva mai mult, „Batalioanele rebelilor se află sub comanda directă a unor ofițeri americani", iar „trupele guvernamentale care luptă împotriva rebelilor au fost atacate cu focuri de armă din clădirile ambasadelor americană, tailandeză și sud-vietnameză din Vientiane". De asemenea, alte telegrame anunță că S.U.A. și clica Fumi Nosavan — Boun Oum au pregătit avioane pentru a bombarda populația și forțele armate care apără Vientiane. Capitala Laosului a fost bombardată de artileria aflată pe teritoriul tailandez.

Așa după cum arată comunicatul comandamentului trupelor guvernamentale, unitățile guvernamentale au luat numeroși prizonieri din rîndurile rebelilor. Printre prizonieri se află soldați americani, tailandezi, sud-vietnamezi, filipinezi, doi locotenenți colonei și mulți alți ofițeri ai clicii trădătoare a lui Fumi Nosavan—Boun Oum.

Comunicatul arată, de asemenea, că agresorii americani și tailandezi trimit în permanență întăriri și arme din Tailanda, încearcă să ocupe Laosul și să-l transforme într-o colonie și o bază militară a lor.

Faptele și documentele arată că aci e vorba de o agresiune pusă la cale de imperialiștii americani, care vor să facă din Laos un punct strategic și din războiul civil de aci un nou pretext pentru a-și aduce noi trupe în această parte a lumii. Statele Unite ale Americii sînt interesate să subjuge toate țările mici, să înlăture orice guvern care încearcă să ducă o politică de neutralitate. Refuzînd să înțeleagă realitatea, conducătorii S.U.A. continuă să ducă o politică primejdioasă „pe marginea prăpastiei", și pe „picior de război". Ele amenință zi de zi pacea, fac tot ce le stă în putință pentru a tulbura apele și a menține încordare în relațiile internaționale.

Întreaga omenire înfierează cu tărie amestecul S.U.A. în treburile interne ale Laosului. Popoarele cer să înceteze intervenția trupelor americane și ale marionetelor S.U.A. în Laos. Întreaga omenire iubitoare de pace privește cu simpatie lupta poporului din Laos, care, așa cum arată comunicatul guvernamental, se opune cu vitejie, forțelor imperialiste care vor să reîntoarcă în această țară mizeria și foamea, teroarea și schingiuirile care au existat pînă la 9 august 1960.

Popoarele din întreaga lume atrag atenția imperialiștilor americani să nu se joace cu focul și le cer să înceteze intervenția lor grosolană în treburile interne ale Laosului.

SCURTE ȘTIRI

- *Săptămîna trecută, la Cape Canaveral (S.U.A.) lansarea unui satelit al Lunii a eșuat. Racheta „Atlas-Able" a explodat la cîteva secunde după lansare.*
- *În semn de protest împotriva reducerii săptămînii de lucru cu respectiva reducere a salariului, muncitorii de la uzina de automobile „Fisher and Ladlow" din Birmingham (Anglia) au început o grevă de patru săptămîni.*
- *Un grup de studenți japonezi de la universitatea „Dosisiakai" din orașul Kioto au declarat greva foamei în semn de protest împotriva sporirii taxelor școlare. Pentru a-și exprima solidaritatea cu greviștii, numeroși alți studenți au organizat o grevă a brațelor încrucișate.*
- *La 15 decembrie în întreaga Italie a început o grevă de 48 de ore a muncitorilor de la rafinăriile de petrol particulare. În aceeași zi s-au alăturat acestei greve și muncitorii de la rafinăriile de petrol aparținînd trustului de stat „Eni".*
- *90 la sută din profesorii de la școlile elementare și medii din Franța au făcut grevă în sprijinul revendicărilor cu privire la majorarea salariilor.*
- *Datorită scumpirii crescînde a mărfurilor de larg consum, trei mari organizații sindicale din Germania occidentală, care unesc peste un milion de muncitori și funcționari au cerut majorarea salariilor.*

R. P. Polonă

Dezvoltarea rețelei de biblioteci

În Polonia populară se traduce cu succes în viață principiul că bibliotecile constituie un instrument indispensabil al activității științifice educative, culturale și economice.

O sumară comparație a realizărilor din prezent cu situația dinainte de război vorbește de la sine. Astfel, în 1937 bibliotecile școlare dispuneau de 7.560.000 volume. Datorită distrugerilor războiului, numărul acestora a scăzut în 1946 la 1.470.000 volume. In 1959, însă, numărul volumelor din bibliotecile școlare s-a ridicat la 45.920.000.

Bibliotecile publice orășenești dispuneau în 1938 de 1.700.000 de volume, iar bibliotecile diferitelor societăți — 4.817.000 volume. In 1959, însă bibliotecile orășenești dispuneau de 29.066.000 volume, iar cele sindicale — 5.546.000 volume.

Bibliotecile școlilor superioare dispuneau în 1937 de 2.941.000 volume, în 1958, însă, numărul acestora a crescut la 9.338.000 cărți și 2.231.000 exemplare de periodice.

R. P. UNGARĂ

Intr-o gospodărie de stat

Mezehegyes este cea mai mare gospodărie agricolă de stat din R. P. Ungară. Situată în partea de sud-est a țării, pămînturile ei se întind pe o suprafață de aproape 13.000 hectare.

In anul 1785 pe islazurile fertile de la Mezehegyes a luat ființă o crescătorie de cai pentru armată. Mai tîrziu Mezehegyes-ul a furnizat agriculturii nu numai cai, ci și vite cornute mari, precum și porci. In timpul războiului, hitleriștii au provocat pagube uriașe crescătoriei. Ei au luat cei mai buni cai, au distrus clădirile, din gospodărie n-au mai rămas decît 6 cai, 27 de porci și 513 vite cornute mari.

In ajutorul țăranilor unguri au venit prietenii lor sovietici și Mezehegyes-ul a primit un important ajutor material: cai, tractoare etc. Datorită acestui ajutor, în primăvara anului 1945, cea dintîi primăvară de la eliberare, lucrările agricole au fost executate sistematic.

Așa a început pe ogoarele Mezehegyes-ului o viață nouă, în condițiile puterii populare. Ca să ne dăm seama de succesele obținute de această gospodărie, e destul să spunem că la sfîrșitul anului 1959, avea 800 de cai, 2.822 de porci și 3.175 vite cornute mari.

La Mezehegyes lucrează în prezent 6 brigăzi de cîmp și o brigadă pomicolă. Gospodăria are o fabrică pentru prelucrarea cărnii, un atelier mecanic de reparații, o fabrică de băuturi spirtoase. Nu de mult, s-a construit aici o stațiune experimentală de calibrare, echipată cu utilaj modern. In gospodărie lucrează permanent 1.700 de oameni și aproape 500 de muncitori sezonieri în timpul verii.

O dată cu țara întreagă, a crescut și Mezehegyes-ul, au crescut și oamenii lui. 40 de muncitori din gospodărie învață la școala tehnică agricolă serală. Patru tineri au fost trimiși de gospodărie să învețe la școli superioare. Trei din ei vor fi specialiști agricoli, iar unul — inginer constructor. Vreme de cinci ani, cît își vor face studiile, ei vor primi burse de la gospodărie.

De-a lungul ulițelor se înșiruie case frumoase, moderne, cu ferestre mari și luminoase. Locuințele muncitorilor au lumină electrică, camere de baie. In multe din ele se aprind seara ecranele televizoarelor.

Gospodăria are cîteva cantine bine utilate. In afară de grădinița de copii care funcționează în tot cursul anului, la Mezehegyes funcționează în timpul verii alte patru grădinițe sezoniere. Gospodăria are o Casă de cultură. Fiecare brigadă are clubul ei. La Casa de cultură activează numeroase cercuri de artiști amatori. Aici s-a amenajat și un cinematograf cu ecran lat. In centrul Mezehegyes-ului se află un bazin de înot cu plajă.

Gospodăria are o casă de odihnă pe malul frumosului lac Balaton.

Oamenii din Mezehegyes pot fi întîlniți adesea și în străinătate. Anul acesta, de pildă, 70 de muncitori din gospodărie au fost premiați cu o excursie în țările prietene.

I. BALOGH

Convocarea primei conferințe a muncitorilor agricoli din America Latină

Între 1—5 martie 1961, va avea loc la Havana (Cuba) prima conferință a muncitorilor agricoli din America Latină. Sindicatele din această parte a lumii au lucrat și lucrează cu multă sîrguință pentru pregătirea acestei întîlniri — care va constitui un eveniment deosebit de important în viața celor ce muncesc pe ogoarele Americii de Sud.

După cum se arată într-un articol publicat de curînd în revista „Pămînt și muncă", organul Uniunii internaționale a Sindicatelor muncitorilor agricoli și forestieri, — muncitorii agricoli din America Latină, — îndeosebi cei de pe plantațiile de cafea, trestie de zahăr, banane, — duc o viață de cumplită mizerie, fiind supuși unei exploatări sîngeroase.

Salariile lor sînt necrezut de mici, față de nevoile de trai. Proprietarii marilor latifundii nu respectă nici un fel de convenții de muncă. Condițiile de locuit și hrana au devenit aici insuportabile.

Totodată, țăranii cu gospodării mici și mijlocii sînt loviți în interesele lor, în măsură tot mai mare, de către societățile care dețin marile proprietăți.

Pătrunderea tot mai apăsătoare a capitalului monopolist la sate, grăbește procesul de sărăcire a țărănimii. Impozitele devin tot mai grele. Mii și mii de țărani cu gospodării mici sînt tîrîți spre ruină. Legislația existentă — operă a guvernelor marii burghezii, — este pusă în întregime în slujba marilor proprietari. Statul îi încurajează pe marii proprietari, care de altfel au acaparat și cele mai bune pămînturi. În același timp, pămînturile țărănimii, — sărăcite an de an, sînt tot mai mult părăsite din cauză că nu mai rodesc.

În cele mai multe țări ale Americii Latine, bogații devin tot mai bogați, săracii tot mai săraci.

Iată cauzele uriașei nemulțumiri care crește an de an printre muncitorii agricoli. Aceștia își dau seama că în vreme ce productivitatea muncii crește ca urmare a folosirii mașinilor și îngrășămintelor, condițiile lor de viață rămîn aceleași, mizerabile.

În toate țările Americii Latine, ei au desfășurat puternice lupte sindicale, în scopul respectării dreptului lor la muncă, a unei remunerări mai bune, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai.

Lupta unită a muncitorilor de pe plantațiile de banane din Costa Rica, desfășurată la începutul acestui an și soldată cu un deplin succes, a demonstrat odată mai mult cît de necesară este unitatea de acțiune și sindicală a tuturor muncitorilor din aceste țări.

Întrucît nu în toate țările Americii Latine lupta muncitorilor agricoli s-a ridicat la același nivel, în actuala situație, primul schimb de experiență care va avea loc în cadrul Conferinței dintre 1—5 martie de la Havana, va contribui în cea mai mare măsură la coordonarea acestor acțiuni.

Propunerea de a se convoca conferința a fost formulată de către conducătorii organizațiilor sindicale ale muncitorilor agricoli din Brazilia, Venezuela, Ecuator și Costa Rica.

Scopul Conferinței este în primul rînd de a se face un examen amănunțit al condițiilor de trai ale muncitorilor agricoli din țările Americii Latine (salarii și contracte agrare, ziua de muncă, asigurări sociale, locuințe, respectul convențiilor sindicale, legislația agrară și socială).

În al doilea rînd, a se da viață unor largi și susținute mișcări revendicative sindicale în scopul măririi salariilor, a recunoașterii contractuale a calificării muncii în diferite ramuri agricole, a reducerii diferențelor între salariile bărbaților și femeilor, a îmbunătățirii asigurărilor sociale, stabilirii zilei de muncă de 8 ore, respectării convențiilor sindicale.

Este neîndoielnic că elaborarea unei platforme comune de luptă, strîngerea rîndurilor tuturor muncitorilor din aceste țări și intensificarea luptei pentru traducerea în viață a revendicărilor expuse, va duce la succese de seamă, menite a ridica masele de muncitori agricoli și țăranii muncitori din America Latină din situația precară în care se zbat azi.

R. P. Bulgaria

Un sat de pe Dunăre

Dunaveț e un sat de pe malul Dunării. Ca toate satele din districtul Vidin, Dunaveț e un sat relativ mic, numărînd cam 700 de case. În septembrie 1944, eliberînd țara, au trecut pe-aici ostașii sovietici și oamenii i-au întîmpinat, potrivit obiceiului din bătrîni, cu pîine și cu sare. Apoi au venit zilele de muncă pașnică.

La începutul anului 1948 a fost înființată aici o gospodărie agricolă cooperatistă. La prima adunare s-au înscris în cooperativă numai o parte din locuitorii satului. În iarna anului 1951 a intrat în cooperativă aproape tot satul.

Gospodăria s-a întărit necontenit. I-au venit în ajutor mașinile — tractoare și combine sovietice. Pămîntul, bine lucrat, a răsplătit cu dărnicie munca oamenilor. Producția a sporit cu fiecare an și o dată cu ea au sporit și veniturile membrilor cooperativei.

Cooperatorii din satul Dunaveț au întîmpinat cu multă însuflețire chemarea partidului cu privire la intensificarea ritmului de dezvoltare a economiei. Problema sporirii recoltelor la hectar la culturile de cereale și a măririi producției de lapte și carne, de struguri și legume a fost discutată în toate brigăzile și echipele. După o temeinică studiere a condițiilor existente, cooperatorii din Dunaveț au hotărît să-și comaseze gospodăria cu cooperativele agricole din opt sate învecinate. Cooperativa comasată cuprinde acum 2091 de gospodării țărănești și are 60.942 decari (1 decar = 0,1 ha) de pămînt, ceea ce înseamnă că este o gospodărie mare.

Președinte al cooperativei a fost ales Marin Kirov, de fel din Dunaveț. El a lucrat vreme de cîțiva ani la comitetul districtual de partid din Sofia, iar în ultimul timp eța unul din secretarii comitetului. Foștii președinți ai cooperativelor comasate au preluat conducerea brigăzilor din satele respective. În cooperativă lucrează 15 specialiști — agronomi și zootehniști.

Cooperatorii din Dunaveț au hotărît să-și dubleze într-un răstimp scurt producția. Cuvîntul pe care l-au dat partidului a devenit pentru ei lozincă. Comuniștii s-au dus să lucreze în sectoarele rămase în urmă. Marin Vankov și Teofil Krumov au devenit îngrijitori de vițel și au realizat un spor zilnic de greutate la vițel de 850 gr. față de norma de 700 gr. Veliu Nikolov a obținut în medie 3.800 litri de lapte pe an de la fiecare vacă. Echipa tînărului comunist Vancio Penov a recoltat cîte 1.200 kg. de căpșuni la decar.

Sporind producția de grîu, porumb, floarea-soarelui, struguri, roșii, lapte și carne, cooperatorii din Dunaveț au făcut ca venitul fiecărui om apt de muncă să crească cu cîteva mii de leva.

...Am poposit nu de mult și noi în satul Dunaveț. E un sat nou, care seamănă mai curînd cu un orășel. Casele de-aici sînt de cărămidă și au terase frumoase. În curțile oamenilor cresc pomi fructiferi.

Iată casa lui Vîlcio Kamenev. Casa aceasta frumoasă atrage atenția tuturor trecătorilor. Bunicul lui Vîlcio se îndeletnicea pe vremuri cu vînzarea nisipului din apa rîului.

— Ședeam cîte o zi întreagă în piață, la oraș — își aduce el aminte — așteptînd cumpărători, pe urmă vărsam nisipul nevîndut, ca să le fie mai ușor boilor, și mă întorceam în sat. Duceam o viață amărîtă. Acum nepotul meu se plimbă cu motocicleta.

Pe aceeași uliță și-au construit de curînd case noi frații Stoian și Milko Jivkov, foști țărani săraci, pe care i-a pus pe picioare cooperativa. În vecinătatea lor se află casa lui Boris Lukanov, țăran sărac și el altădată. Acum fiica lui e învățătoare, iar feciorul — tractorist. În satul Dunaveț și-au construit case noi 520 de oameni. Alte case sînt în curs de construcție.

La Dunaveț se fac și mari construcții de utilitate publică. În anii puterii populare s-au construit aici două cinematografe și un dispensar, cu cabinet dentar și maternitate. În mijlocul satului, acolo unde se împreunează rîurile Vidbol și Gurkovo, s-a amenajat un parc. În apropierea acestuia se construiește un mare stadion. Satul este electrificat și alimentat cu apă.

N. BEREMSKAIA

SPORT

Intr-o duminică la Căzănești

Vestea că fotbaliștii de la clubul sportiv „Progresul" din București, care activează în campionatul republican, vor juca duminică la Căzănești a stîrnit un deosebit interes în rîndurile colectiviștilor și muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat din această comună. Pentru prima oară, cei din Căzănești aveau prilejul să urmărească pe terenul lor de sport o serie de jucători fruntași, dintre care unii fac parte din lotul republican și pe care i-au văzut uneori la televizor sau pe stadioanele din București.

Gazdele s-au pregătit intens pentru această vizită și au făcut o primire călduroasă oaspeților. După sosirea la Căzănești jucătorii de la „Progresul" au vizitat, mai întîi, locurile de muncă ale colectiviștilor și ale lucrătorilor de la gospodăria agricolă de stat, au admirat mașinile cu care lucrează aceștia, au vizitat noile locuințe ale muncitorilor de aici, căminul cultural, baza sportivă. Apoi, au jucat cu formația de fotbal a colectiviștilor, încadrați în asociația sportivă „Spicul" și care participă în campionatul regional.

Întrecerea pe terenul de sport a fost pasionantă și a fost urmărită cu interes de un număr mare de spectatori. Componenții echipei din Căzănești nu s-au intimidat de faptul că au în față jucători valoroși, ce activează în prima categorie a campionatului republican, așa cum sînt: **Mîndru, Ioniță, Nedelcu, Baboie etc.** — și le-au dat o replică dîrză, au asaltat de la început poarta adversă, reușind să conducă timp de 20 de minute cu 1—0. Apoi însă, experiența și rutina jucătorilor din București și-au spus cuvîntul. Oaspeții au cîștigat cu 5—2 (3—1). Dar, gazdele nu s-au... supărat, ci, din contră, le-au mulțumit la terminarea jocului pentru frumoasa demonstrație fotbalistică ca și pentru faptul că s-au deplasat aici și le-au împărtășit din experiența lor.

Cu acest prilej s-au legat frumoase prietenii între jucătorii fruntași din București și harnicii lucrători ai ogoarelor din Căzănești. Tov. **N. Prișcu**, instructorul sportiv din Căzănești le-a vorbit oaspeților despre succesele repurtate pe ogoare de sportivii de aici, despre activitatea asociației sportive „Spicul", care numără aproape 1.200 de membri înscriși în U.C.F.S.

La plecare, jucătorii de la „Progresul" au urat colectiviștilor noi succese în muncă și le-au promis că vor reveni cu plăcere la Căzănești, pentru a le împărtăși din tainele sportului cu balonul rotund.

M. LERESCU

O nouă asociație sportivă

O altă asociație sportivă a fost creată de scurtă vreme pe lîngă gospodăria agricolă colectivă „Șt. Gheorghiu" din comuna Putineiu, raionul Giurgiu. Noua asociație sportivă, care va activa sub denumirea de **„Avîntul"** și al cărei președinte este colectivistul **Emil Nedelcu**, numără acum aproape 100 de membri înscriși în U.C.F.S. Aceștia practică fotbalul, voleiul, tenisul de masă, șahul. In curînd se vor înființa aci și secții de popice și tir.

Pentru buna desfășurare a activității membrilor ei, consiliul de conducere al asociației sportive „Avîntul" a cumpărat echipament și material sportiv pentru secțiile de fotbal, volei și șah.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"